

MAASOTAKOULUN TIEDOTUSLEHTI | 2018

MAASOTURI

KADETTI KERTOON
opiskelun arjesta

YHTEISTYÖ:
Yhdessä siviilien kanssa

KOULUTUS 2020:
RU-koulutus uudistuu

2018

MAASOTAKOULUN TIEDOTUSLEHTI
SISÄLTÖ

- 3 ARJESSA JA JUHLASSA - YHTEISTYÖ ON VOIMAA
4 MAASOTAKOULUN UUSI JOHTAJA: KATSE VUOTEEN 2019

6 KOULUTUS: MUUTOKSEN MERKIT

- 10 RESERVIUPSEERIKOULUTUS UUDISTUU KEVÄÄLLÄ 2019
12 ALIUPSEERIN KOULUTUS KANSAINVÄLISTYY
15 ALIUPSEERI KERTOO: KANSAINVÄLINEN KURSSI OPETTAA, MUTTA MYÖS VAATII PALJON
16 KADETTI KERTOO: "JALKAVÄKIKOULUSSA EI OPIKSELLA VAIN AUDITORION PENKKIÄ KULUTTAEN"

17 MAASOTAKOULUN YHTEISTYÖ SIVIILIKUMPPANEIDEN KANSSA

- 18 YHTEISTYÖTÄ MILLOGIN JA LEIJONA CATERINGIN KANSSA
19 PÄIVITTÄISTÄ YLLÄPITOJA JA KANSSAKÄYMISTÄ
20 LUOTTAMUS JA KESKUSTELUYHTEYS AVAAVAT OVEN HYVÄÄN KUMPPANUUTEEN
22 YHTEISTYÖN ARKEA JA JUHLAA LAPPEENRANNAN KAUPUNGIN KANSSA
24 ELÄMÄÄ SOTILASKAUPUNGISSA
27 MAANPUOLUSTUSKOULUTUS MUUTOSTEN KESKELLÄ
28 MAAKUNTAKOMPPANIA VALMIUDESSA
30 EERO LAURI ELÄÄ JA HENGITTÄÄ RESERVIUPSEERIKOULUA
32 TYKISTÖJÄRJESTELMÄN KEHITTYMINEN -UUTTA SUORITUSKYKYÄ
34 KORSUT RAKENTUVAT YHTEISTYÖLLÄ

36 MAAVOIMIEN TUTKIMUS: TULEVAISUUDEN TUTKIMUKSEN MENETELMISTÄ

- 40 MAASOTAKOULU JUHLI VUOSIPÄIVÄÄNSÄ
42 RAKUUNASOITTOKUNTA LAUKKAA KOHTI TULEVAA
44 ARJEN RATKAISUT: SIVIILIMAILMASTA TUKEA JOHTAMISELLE
45 INDICATIONS OF CHANGE
47 NCO TRAINING BECOMES INCREASINGLY INTERNATIONAL
48 LYHYESTI
50 TELAMIINAMUNKKI ON SOTKUN ERIKOISUUS LAPPEENRANNASSA
51 TULEVIA TAPAHTUMIA

JULKAISIJA

Maasotakoulu

TOIMITUSKUNTA

everstiluutnantti Esa Hyytiäinen,
päätoimittaja
tiedottaja Sari Pöyhönen,
toimitussihteeri
tiedotussihteeri Kirsi Lauri

TAITTO

graafikko Miika Kangasniemi

KANNEN KUVA

Miika Kangasniemi

PAINO

Juvenes Print Oy, Tampere 2018

ISSN

MAASOTAKOULU

Lavolankatu 1
53600 Lappeenranta
p. 0299 800 (vaihde)
maasotakoulu@mil.fi
www.puolustusvoimat.fi/
maasotakoulu

ARJESSA JA JUHLASSA - YHTEISTYÖ ON VOIMAA

Kuva: Milka Kangasniemi / PV

PUOLUSTUSVOIMIEN JUHLAVUOSI 2018 onnistui hienosti. Eri puolilla maata toteutettujen tapahtumien kautta puolustusvoimat näyttäytyi kansalaisille merkittävästi normaalia toimintavuotta enemmän. Juhlavuoden teema ”Maanpuolustus kuuluu kaikille” oli saadun palautteen perusteella onnistunut - tapahtumat ja tilaisuudet keräsivät myös runsaasti yleisöä. Kokonaismaanpuolustuksen hengessä monet juhluvuoden tapahtumista toteutettiin yhdessä kumppaneiden ja yhteistyötahojen kanssa. Maasotakouluna saimme olla mukana toteuttamassa muun muassa upeaa Hamina TATTOO -sotilasmusiikkitapahtumaa sekä puolustusvoimien kesäkiertueen tilaisuutta Lappeenrannassa.

MAASOTAKOULUN NÄKÖKULMASTA juhlavuosi toteutui laadittujen suunnitelmien mukaisesti. Vuosi oli työntäyteinen, mutta annetuista tehtävistä selvittiin hyvin. Maasotakoulun henkilöstön johdolla valmisteltu ja toimeenpantu toimintavuoden tärkein koulutustapahtuma Pohjoinen 18 -harjoitus onnistui erinomaisesti. Kuluneeseen vuoteen mahtui myös Lappeenrannan toimintojen keskittäminen Leirikentän alueelle ja Rakuunamäen kiinteistöistä luopuminen.

UUDET TEHTÄVÄT OVAT EDESSÄ ja katseet on suunnattu tuleviin vuosiin - Maasotakoululla on päätehtäviensä ohella iso vastuu lähivuosina toimeenpantavien suurten harjoitusten suunnittelussa ja toteutuksessa, edelleen ”Koulutus 2020” -ohjelmaan liittyvä perustetyö ja kokeilut tulevat vaatimaan paljon työpanosta. Maasotakoulun tehtävien menestyksekkäs toimeenpano vaatii hyvää yhteistoimintaa Maasotakoulun sisällä ja tukea tarvitaan myös yhteistyökumppaneiltamme.

MAASOTAKOULUN TOIMINNAN KANNALTA hyvien ja läheisten suhteiden merkitystä ympäröivään yhteiskuntaan ja sen eri toimijoihin ei voi liiaksi korostaa. Kiitän yhteistyöosapuoliamme ja kumppaneitamme tuesta ja erinomaisesta yhteistyöstä.

TOIVOTAN LEHTEMME lukijoille erinomaista ja palvelusturvallista vuotta 2019.

**Maasotakoulun esikuntapäällikkö
everstiluutnantti Esa Hyttiäinen**

**PS. Juhlaakin on taas tiedossa - vuonna 2019
vietämme suomalaisen sotilasmusiikin
juhlavuotta.**

MAASOTAKOULUN UUSI JOHTAJA: KATSE VUOTEEN 2019

Aloitin kesällä sotilasurani ehdottomasti hienoimman tehtävän Maasotakoulun johtajana. Puolustusvoimat täytti tänä vuonna 100 vuotta. Puolustusvoimat on kulkenut pitkän matkan vuoden 1918 tammikuun lopusta, jolloin Suomen senaatti määräsi hallituksen joukot perustettavaksi.

Maavoimien historia ulottuu vieläkin kauemmas, sillä historiamme voidaan katsoa alkaneen Kustaa Vaasan sodista. Tuolloin käytiin Joutselän taistelu 11.3.1555. Maasotakoulu vaalii itsenäisyytemme ajan merkittävimmän maavoimien tapahtuman eli talvisodan perinteitä. Perintö ja tahto elävät.

Keskeisten isäntäkaupunkiemme, Lappeenrannan ja Haminan, sotilashistoria on värikäs. Kotikaupunkimme ovat kokeneet monia muutoksia vuosisatojen aikana. Molemmat ovat edelleen tiukasti varuskunta-kaupunkeja. Lappeenrannan sotilashistoriasta ja roolista

idän ja lännen risteyskohdassa kuulumme mielenkiintoisen analyysin professori Karl-Erik Michelsenin juhlapuheessa Maasotakoulun vuosipäivänä lokakuussa.

Maasotakoulun vuosipäivää vietettiin koko henkilöstömme voimin. Juhlan yhteydessä naulasimme koululle uuden lipun. Maasotakoulun historian ensimmäinen johtaja prikaatinkenraali Antti Lankinen iski ensimmäisen naulan. Vuosipäiväämme juhlisti Puolustusvoimat 100 vuotta - Sisulla ja Sydämellä - konsertti, jossa Rakuunasoittoakunta näytti parasta osaamistaan. Kirsikkana kakussa oli juontaja Seppo Hovi sekä solistit Mari Palo ja Hannu Lehtonen.

Maasotakoulu perustettiin vuonna 2001, mutta sillä on historiaa Vöyrin Sotakouluun vuoteen 1918 asti. Nykymuotoinen Maasotakoulu on laaja kokonaisuus, joka levittäytyy myös Riihimäelle, Hattulaan ja Kankaanpähän (Niinisalo). Olen ehtinyt kiertää kaikki

toimipisteemme osin jo useamman kerran ja loppupäätelmäni on: Maasotakoulu on tänään hyvässä iskussa. Niskalenkki puolustusvoimauudistuksesta on otettu ja koulu on vakiinnuttanut toimintansa kulmakivet. Voimme katsoa luottavasti tulevaisuuteen.

Koulun 600 palkattua henkilöä luovat alueellista vaikuttavuutta koulun eri toiminta-alueilla. Koulun työilmapiiiri on erinomaisella tasolla uusimpien mittaustuloksien perusteella. Lisääntynyt työmäärä ja kavennut henkilöstökehys näkyvät arviossa jaksamisen osalta.

Koulun ehdoton vahvuus on koulutusosaaminen. Tulevaisuutta rakennetaan koulumme vahvuuksien kautta eli kovan koulutusosaamisen perustalle. Valmiuden edellyttämiä rakenteita muovataan paraikaa hyvin tuloksin.

On hyvä kerrata menneen vuoden saavutuksia sekä kääntää katse kevääseen 2019. Koulutuskeskus ja aselajikoulu työskentelevät paineen alla. Kurssien vahvuudet ovat ja tulevat olemaan vuonna 2019 isoja resursseihin nähden. Pienipiirteinen koulutuksen ja koulutustapahtumien suunnittelu on korostetussa roolissa. Hiottu sotilaspedagogiset käsikirjoitukset ovat avainasemassa.

Koulutus kansainvälistyy pienin askelin. Syyskuun alussa meillä aloitti ylikersantti Stefan Peltonen Ruotsin maavoimista. Jalkaväkikoulu isännöi syksyllä Ruotsin maasotakoulun vierailun. Osaston vanhimpana oli apulaisjohtaja everstiluutnantti Per-Magnus Nilsson Maasotakoulusta. Vierailuvaihto jatkuu alkukevään aikana.

Maasotakoulu johti maavoimien pääsotaharjoituksen POHJOI-NEN18 Rovajärvellä kiitettävästi. Esikunta ja aselajikoulu olivat tämän työn ajureina. Pioneerikoulu kantoi päävastuun SUOJA2018-harjoituksen toteuttamisesta teemana valmiusrakentaminen.

Reservin upseerien koulutuksen osalta valtakunnallinen vaikuttavuus on entisestäänkin kasvanut ja Koulutus 2020- ohjelman osana tehtävä uudistamistyö pölyttää opetuksen kaikkia kulmia ja nostaa koulutuksen uudelle tasolle.

Tutkimuskeskus aloitti kesällä vuosiseminaariperinteen hyvällä menestyksellä. Tutkimuksen terävin kärki ensi vuonna suuntautuu maavoimien taisteluun vuonna 2035.

Rakuunasoittoakunta on ollut vauhdissa. Puolustusvoimat 100 vuotta- kiertue ja konsertit onnistuivat hyvin. Uutena avauksena soittoakunta aloitti lastenkonsertit alkusyksynä. Tapahtumat ovat saaneet erittäin hyvän vastaanoton niin Lappeenrannassa kuin Hamina-

Lopuksi suuntaan katseen vuoteen 2019, jonka tehtävät ovat hahmottuneet henkilöstöllemme ja perusasia on tunnustettava: työtehtävämme tulevat entisestään kasvamaan vuonna 2019. Työmäärä ja toiminnan tempo haastavat meidät kaikki tulevana vuonna. Valtakunnallisten tapahtumien johtovastuut edellyttävät meiltä satsauksia. Loppuvuonna 2019 pidettävän puolustusvoimien KAAKKO19-pääsotaharjoituksen suunnittelu ja toimeenpano vaatii meiltä paljon työtä.

Olen erityisen ylpeä Maasotakoulussa vallitsevasta työilmapiiiristä ja erityisesti me-hengestä. Tätä meidän on syytä vaalia ja kehittää. Yhdessä selviämme tulevistakin tehtävistä voittajina.

Hyvää loppuvuotta 2018 ja erinomaista uutta vuotta 2019!

Maasotakoulun johtaja eversti Kari Pietiläinen

Koulunjohtaja eversti Kari Pietiläinen

"Olen kotoisin Karhulasta, nykyisestä Kotkasta. Sotilastaustaltani olen Kadettikoulun panssarilinjan käynyt panssarintorjuja. Puolustusvoimien juhluvuosi viritti minut pohtimaan myös omaa urapolkuani. Olen ehtinyt näkemään urani aikana monta muutosta, niin muutoksen johtajana, tekijänä kuin kokijana."

Upseerin ura alkoi kouluttajana Reserviupseerikoulun panssarintorjuntakomppaniassa. Myöhemmät tehtävät ovat painottuneet operatiivisen alan töihin ehkäpä hiukan suunnittelupainotteisesti. Edellisten tehtävien joukossa ovat olleet Kymen jääkäripataljoonan komentajan tehtävä Karjalan prikaatissa, esikuntapäällikkyy Kainuun prikaatissa ja suunnittelupäällikön tehtävä maavoimien esikunnassa. Suunnittelupäällikön tehtäväkokonaisuuteen kuuluu Maasotakoulun ohjausryhmän puheenjohtajuus, joten koulun päätehtävistä minulla oli etukäteisaavistus.

Perheeseen kuuluu vaimo Taru ja Herttoniemen yhteiskoulun (HERYK) lukion toisella luokalla opiskeleva poika Riku. Perheen yhteinen harrastus on jääkiekko. Riku pelaa B-juniorien SM-sarjaa helsinkiläisessä kasvattajaseurassa Karhu-Kissoissa. Tämä määrittää aika-lailla perheemme ajankäyttöä. Perheen koti on Helsingin Marjaniemessä."

Muutoksen merkit

Meillä on koeteltu ja voimavaroihimme suhteutettu koulutusjärjestelmä, joka tuottaa varsin huomattavan sotilaallisen voimapotentialin konfliktin tai sodan ennaltaehkäisemiseksi ja Suomen puolustamiseksi, jos niin on tarvis. Nykyjärjestelmä ei ole rikki, mutta toimintaympäristö on muuttunut, uusia tarpeita on tunnistettu, onhan aikaa kulunut jo 20 vuotta edellisestä koulutusuudistuksesta.

Nyt on nähty mahdollisuus ja oikea hetki puolustusvoimien koulutuksen heilauttamiseksi 20-luvulle uuteen asentoon; tämä on nimetty Koulutus 2020 -ohjelmaksi. Mitä tästä seuraa kouluttajan arkeen ja mitä kouluttaja tästä hyötyy?

Teksti: PV:n koulutuspäällikkö prikaatikenraali Jukka Sonninen | Kuvat: Miika Kangasniemi / PV

Tänä vuonna on astuttu rohkeasti kohti koulutusmallia, jota voi kuvailla sanoilla 'uusia opetusmenetelmiä', 'mahdollisimman paljon kokeiltua teknologiaa', 'reippaita sisältöjä' ja 'toisenlaisia koulutusrakenteita'. Painopisteisesti haemme uusia ratkaisuja päätehtävämme suorituskyvyn kehittämisen ja ylläpidon, siis asevelvollisten ja erityisesti varusmiesjoukkotuotannon tueksi. Tämä ei poissulje ammattisotilaiden opetuksen ja koulutuksen uudelleenohjaamista niin oppijana kuin kouluttajanakin. Moni asia on muutoksessa, jota tässä kirjoituksessa nyt hieman avaan.

Kaikkeen liittyy kokeilu eli eksperimentointi. Sen tarkoituksena ei ole vielä muuttaa mitään, vaan saada varmuutta tehdyn konseptin toimivuudesta. Konsepti on ideoita, uusia toimintamalleja ja kokemuksen tuot-

tamaa näkemystä. Koulutus 2020 -konsepti julkaistiin kesän korvilla, ja siinä kuvataan karkeasti mitä ollaan tekemässä. Nyt kokeillaan jatkuvasti laajentaen varusmieskoulutuksessa alokasjaksosta alkaen kuuden kuukauden sykleissä saapumiserittäin, ja päälinjan ohessa myös muita muutoskohteita.

Varusmiestuotannon osalta alokaskoulutusta kehitetään teemaviikkoina ja laatimalla opetusohjelmat vain realistisen noin 30 viikkotunnin mallin mukaisesti. Viikko rakentuu ensisijaisesti TI-KE-TO -päivien varaan. Alokaille tarjotaan viikossa 9-10 laadukasta 2,5 - 3 tunnin harjoitetta rastiperiaatteella. Kuuden viikon alokasjaksolla siviileistä kasvaa sotilaita ja he oppivat talon tavat ja kaikille sotilaille tarpeelliset tiedot ja taidot. Kypärämarssija ei ole, sen sijaan on paljon

tavoitteellista liikuntaa, ja yksi viikonlopun toimintakykyvaellus. Taistelukoulutuksen tähtäimessä on voimankäyttö vartiointitehtävissä. Opetuksessa on paljon mikroelokuvia, joilla päästään eroon luennoista, sekä toimintakykyä kehittävää toimintaa ja sisäämpumasimulaattorin käyttöä, ja tietysti myös perusammuntaja. Joukkueen johtajat ovat jaksolla pääroolissa, joita kohdekouluttajat tukevat. Niinisaalolaisten kokemukset toteutetusta laajasta eksperimentistä ovat rohkaisevia.

Koulutushaara- ja erikoistumiskoulutusjaksot rakennetaan kurssimuotoiseksi. Selkeitä kurssiviikkoja ja mahdollisimman paljon päiväharjoituksia. Siitä on huomattavia etuja. Kurssikoulutus on tavoitteellisempaa, mitattavampaa, toistettavampaa, suunnitelmallisempaa, hallittavampaa ja helpommin jälleentyötettävämpää. Koulutettavalle helpompaa hahmottaa ja kouluttajalle selkeä 1-6 viikon mittainen työtehtävä. Painopisteisesti parannamme yksittäisen sotilaan

ja täyteen, vaan sen tulee liittää osaksi taitojen opettelua ja harjaantumista. Tai taitoja osana toimintakykyä! Muita erityisiä kehittämisalueita ovat johtajakoulutus, lääkintäkoulutus ja kuljettajakoulutus, joissa on kehittämistarpeita ja -mahdollisuuksia. Johtajakoulutus perustuu uusittuun JOKO OPS 2018 -ohjelmaan ja sen ytimessä on johtajuus, koulutustaito ja toimintakyky. Lääkintäkoulutusta on lisättävä määrällisesti ja laadullisesti, jolla on selkeä seurannaisvaikutus kouluttajien osaamistarpeelle. Taisteluensipu ja -pelastaminen on asekoulutukseen rinnasteinen jokaisen sotilaan avainosaaminen.

Pieniä muutosmahdollisuuksia kokeillaan ja otetaan käyttöön, esimerkiksi luentoja korvaavia mikroelokuvia 'käänteisen luokan' metodin mukaisesti, katkeamattoman koulutuspäivän mahdollistava lounaspussi, tai tietojen syöttämisen poistava sähköinen käsittely; nyt alussa alokaskirjeenä ja yksikköjoon mahdollista-

vana käsittelynä, mutta jatkossa kaikkea hallintoa virtaviivaistamaan henkilö- ja koulutustietojen automaattisena käsittelynä. Vuonna 2019 käyttöön tuleva sisäämpumasimulaattori on todellinen pelin muuttaja. Näiden käytön tehokas integrointi opetusohjelmiin on nyt kokeilussa.

Osaamisen kehittämiseksi ja koulutusjärjestelmän sisäisen parantavan rakenteen luomiseksi tarvitsemme kehittyneemmän ohjausmallin, joka sisältää takaisinkytkennän, analyysin ja ripeän jalkauttamisen kentällä. Lähestymme haastetta osaamiskeskustoiminnoilla (asiantuntijatiimi), jotta kouluttajalla olisi paras tuki käytettävissään. Joukkojen kärkiosaajat toimivat tiiviisti osaamiskeskusten kans-

koulutusta niin määrällisesti kuin laadullisesti. Niin taidollisesti, taidollisesti kuin toimintakyvyn osalta. Se ei kuitenkaan tarkoita joukkokoulutuksen heikentämistä, sillä yksilökoulutus integroidaan aina osaksi pienryhmää ja sen perustaistelumenetelmiä. Myöskään varsinainen joukkojen harjoitusjärjestelmä ei muutu merkittävästi. Näitä malleja ja kokeiluja valmistellaan nyt puolustushaaroissa.

Toimintakyky nostetaan osaamisen rinnalle pääkoulutustavoitteeksi. Se ei saa jäädä irralliseksi aiheeksi

sa, ylläpitävät sotilaallisia valmiuksiaan ja pedagogisia taitojaan ja tukevat kouluttajien osaamista. Tähän liitetään opiksi otettavaa - opiksi otettua -toiminta ja parhaiden käytänteiden jakaminen ja toiminnan parantaminen. Kokonaisuus on monitahoinen, mutta tarjoaa toimiessaan vertaansa vailla olevan osaamisen kehittämismallin.

Mitä tästä kaikesta hyötyy kouluttaja? Paljonkin. Keskittetty suunnittelu vapauttaa aikaa ja standardisointi vähentää varusmiesjohtajien ohjaustarvetta. Väepelin

työmäärä vähenee automatisoinnin ja oikaistujen prosessien myötä ja kouluttajien hallintotehtävistä pyritään kokonaan eroon. Keskitetty opetusmateriaalin ja sisältöjen suunnittelu vapauttaa kouluttajat tekemään ydintöitä - kouluttamaan sotilaita. Digitalisaatiosta pitää saada hyvä renki. Kouluttajille myös avautuu mallin myötä uusi urakehityspolku. Aloitetaan perusasioista, hankitaan kokemusta ja osaamista, syvennetään osaaminen kärkeksiaajaksi, ja mahdollisesti siirrytään myöhemmin kehittämistehtäviin alan osaamiskeskuk-

sen asiantuntijatiimiin, ja palataan takaisin joukkoon johtotehtäviin. Missä nämä tiimit ovat? Ei niitä perusteta, vaan vastuut nimetään erityisosaajille. Uskoisin, että useissa joukko-osastoissa, mutta monet niistä ovat varmaankin Maasotakoululla ja sen aselajikouluissa ja tutkimusryhmissä. Maasotakoululla on merkittävä rooli osaamisen ja toimintakyvyn kehtona kaikessa maavoimatoiminnassa 2020-luvulla. Työtä kyllä riittää, vaikka työn kuva muuttuukin. Työtä, jolla on tarkoitus ja vaikutus! ■

Koulutus 2020 -ohjelman muutostavoitteet:

#	Muutoskohta	Ydinasiat
11	Koulutusjärjestelmän rakenne (JOTU)	Jaksottelu, vaiheistus, ajan priorisointi
12	Koulutuksen tuotteistaminen	Kurssimuotoisuus
13	Johtajakoulutuksen kehittäminen	Johtajuus, johtamiskoulutus
14	Koulutusinfrastruktuurin kehittäminen	Opetusvälineet ja tilajärjestelyt
21	Osaamis- ja toimintakykyprofiilit	Koulutettaville asetut vaatimukset
22	Palvelusajan optimointi	Kuinka pitkä on kunkin palvelusaika?
23	Saapumiseräjärjestelmä	Tutkittu, ei muutoksia
24	Pätevyysjärjestelmä	Lisenssien tarve ja niiden edellyttämä osaaminen
25	Osaamiskeskukset	Asiantuntijakeskukset, LI/LL (OO/OO)
31	Valmius	Valmiusyksiköiden koulutus
41	Simulaatioiden integrointi ohjelmiin	Ampumaohjelmisto, simulaatituki
42	Verkko-opetus ja multimediatuki	PVMOODLE, KUMEPÄ
43	Simulaattorien käytön lisääminen	VKY, SAS, KESI2, KASI, papatr korvaaminen
44	Simulointialusta (verkko)	SILLA Areena
51	Koulutuksen vaikuttavuus	Ohjausmenetelmät, ohjelmat, tunnusluvut
52	Koulutuksen tehokkuus	Raportointi, arviointi, ajankäyttö, suunnittelu
53	Työssä oppiminen ja koulutus	Kärkikouluttajat, kohdekouluttajat
61	Asevelvollisviestintä	Ennakkoviestintä, koulutusinformaatio
62	Kutsuntojen kehittäminen	Uudet vaihtoehtoiset menettelyt
63	Koulutustietojen sähköinen käsittely	Valinnat, taustatiedot,
71	Kokonaisvaltainen toimintakyky	FYS-PSY-SOS-EET -kyky osaamisen rinnalle
72	Tehtäväkohtaiset vaatimukset	Fyysiset vaatimukset, fyysinen kuormitus
73	Psyykinen, sosiaalinen ja eettinen	Taistelijan mieli ja eettiset kysymykset (häirintä)
74	Palvelusturvallisuus	Riskien arviointi ja hallinta, onnettomuustutkinta
81	Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus	MPK, PVVEH
82	Tehtäväkohtaiset kertausharjoitukset	Avainhenkilöstön tunnistaminen ja kouluttaminen
83	Reserviläisen tehtäväpolku	Jatko-, täydennys- ja kertauskoulutus, sopivuus
91	Harjoitustoiminnan integrointi	Joint- ja toimialan kans. ja kansainv. harjoitukset
92	Harjoitusten johtamiskyky	Suunnittelu- ja toimeenpanokyky, EXCON
93	Arvioinnin kehittäminen	Mittaaminen, kokonaisvaltainen arviointi, OCC

RESERVIUPSEERIKOULUTUS UUDISTUU KEVÄÄLLÄ 2019

Teksti: everstiluutnantti Timo Hänninen | Kuva: Miika Kangasniemi / PV

Maavoimien reserviupseerikoulutus uudistuu osana puolustusvoimien Koulutus 2020 -konseptia. Reserviupseerikurssin kehittämisellä on mahdollista rakentaa nykyistä paremmin joukkueen johtajan osaamisperusta. Uudistettu reserviupseerikoulutus alkaa keväällä 2019 eksperimentaationa.

Maavoimien reserviupseerikoulutuksesta rakennetaan nousujohteinen koulutuskokonaisuus, joka:

kentän vaatimuksiin ja muuttuvaan aliupseerikurssin opetussuunnitelmaan.

Tulevaisuuden reserviupseerikurssin päämääränä on kouluttaa toimintakykyinen joukkueenjohtaja tai vastaava, joka:

- osaa koulutushaaransa mukaisen joukkueen tai vastaavan suuruisen osaston toiminnan perusteet ja johtamisen taistelussa tai osaa erikoistehtävänsä,
- osaa kouluttaa johtamaansa joukkoa ja tuntee joukkonsa koulutuksen johtamisen periaatteet, tuntee reserviupseereilta vaadittavat yleiset perustiedot.

Maavoimien reserviupseerikoulutuksen rakenne muuttuu palvelemaan paremmin tulevaisuuden tavoitteita. Rakenteella selkeytetään kurssin toteutusta ja mahdollistetaan kurssi- ja moduuliperusteinen opetus. Kaikille yhteiset moduulit takaavat upseerioppilaille samanlaisen osaamisohjan yhteisissä opinnoissa - aselajista riippumatta. SA-sijoitus määrittelee niin sanotun johtajan urapolun varusmieskoulutuksessa.

Koulutuksen jaksottelulla, kurssien sisällöillä ja opintosuunnilla luodaan periaatteet opetuksen punaisen langan säilyttämiseksi. Koulutus jakautuu kahteen laajempaan jaksoon: aselajijohtajakurssi ja aselajin syventävät opinnot. Aselajijohtajakurssilla annetaan perusteet joukkueen tai vastaavan joukon johtamisesta ja kouluttamisesta. Aselajin syventävien opintojen aikana oppilaat syventyvät aselajin erityispiirteisiin ja luodaan pohja aselajin johtajana toimimiselle taistelussa ja eri toimintaympäristöissä.

Rakenteen kehittämisellä mahdollistetaan myös se, että johtajakauden kokelaskurssit integroidaan osaksi kurssia. Samalla mahdollistetaan muiden reserviupseerin tutkintoon johtavien opintojen integrointi osaksi pääkurssia. Tällaisia kursseja ovat vuosittain toimeenpantavat joukkueenjohtajakurssi sekä sotilasjohtamisen kurssi.

Parempia keinoja johtamiseen

Reserviupseerikoulutuksen koulutukseen integroidaan kiinteänä osana kokonaisvaltainen toimintakykykoulutus. Johtajan kokonaisvaltainen toimintakykyvalmius on pohja sekä oman toimintakyvyn kehittämiseksi

- tuottaa osaavia, toimintakykyisiä ja oppimishaluisia johtajia joukko-osastojen tarpeisiin ja edelleen sijoitettavaksi sodan ajan joukkoihin,
- tuottaa yhtenäisen ja kestävä ymmärryksen omasta aselajista, Suomen puolustusjärjestelmästä ja kokonaismaanpuolustuksen toimintamallista,
- on merkittävä instituutio suomalaisessa yhteiskunnassa ja tärkeä elementti kansallisen maanpuolustustahdon rakentumisessa.

Osaamisvaatimukset muuttuvat

Reserviupseerin osaamisvaatimukset muuttuvat. Muutoksilla vastataan muun muassa tulevaisuuden taistelu-

että joukon toimintakyvyn ja yksilöiden toimintakykyjen johtamiselle. ”Taistelijan mieli” ja ”Taistelijan keho” -opetuskokonaisuuksien myötä reserviupseeri saa entistä paremmat keinot haastaviin taistelukentän johtamistilanteisiin.

Tulevaisuuden harjoitukset tukevat entistä paremmin johtajakoulutusta. Suunnittelussa huomioidaan jatkossa kattavammin kohderyhmä - koulutettavat ovat tulevia johtajia. Keskeisinä kehityskohteina ovat muun muassa simulaattoriavusteisen koulutuksen lisääminen harjoituksiin, palautekultuurin kehittäminen sekä konkreettisen yhteistoiminnan harjoittelu.

Käskynantoharjoitukset lisätään osaksi harjoituksia. Nämä harjoitukset palvelevat entistä paremmin räväkkää johtamista taistelukentällä.

Parempaa johtamisosaamista

Nykyaikainen taistelukenttä, teknologian kehittyminen sekä yksilöiden asenne- ja arvoperustan muutos haastavat joukkueenjohtajia aivan uudella tavalla. Kuitenkin perinteiset ihmisten johtamisen taidot säilyvät edelleen keskeisinä joukkueenjohtajan taitoina. Johtamiskäyttäytymisen eri osa-alueiden tunnistamisella ja sen kautta kehittämisellä parannetaan yksilön valmiutta johtaa omaa joukkoa.

Kyky yhteistyöhön eli yhteistoimintavalmiudet ovat menestyksellään taistelunjohtamisen edellytys. Harjoitustoiminnan kehittämisellä luodaan jokaiselle koulutettavalle mahdollisuus kehittyä yhteistyöosaamisessa. Yhteistoimintaa harjoitellaan myös jokaiseen harjoitukseen liittyvässä ennakkokoulutuksessa.

Johtajan kyky tulkita taistelukentän ilmiöitä kehittyvät syventävissä opinnoissa. Syventävien opintojen niin sanottu ilmiöpohjainen opetus korostaa taistelukentän kokonaisvaltaista ymmärrystä.

Reserviupseerikurssin kokeiluvaiheessa eksperimentoinnissa kokeillaan sähköisen oppimispäiväkirjan käyttöönottoa. Henkilökohtainen oppimispäiväkirja tekee oppimisesta henkilökohtaisempaa. Kirjan avulla yksilö tarkastelee koulutusviikoittain tai tapahtumittain kasvamista joukkueenjohtajaksi.

Kouluttajakoulutus kehittyy

Kouluttajakoulutuksen lisäämisellä tavoitellaan entistä parempaa kouluttamisen valmiutta kurssin jälkeen ja vastataan aliupseerikurssin osaamistavoitteiden muutokseen. Kouluttajakoulutuksen ydin on kahdessa kurssin yhteisessä johtaja- ja kouluttajakoulutuksen moduulissa. Ensimmäisessä viikon mittaisessa opetus-tapahtumassa aiheena on ”koulutustapahtuman suunnittelu ja johtaminen”.

Toisen aihe on ”oman aselajin mukaisen joukon harjoituksen suunnittelu valmistelu ja johtaminen”.

Koulutustaidollisen osaamisen kehittymistä upseerioppilas seuraa sähköisessä opintopäiväkirjassa.

Puolustusvoimien verkko-oppimisympäristön eli PVMoodlen käyttöä reserviupseerikurssin opetuksen tukena lisätään. Siten upseerioppilas voi opiskella myös viikko-ohjelman ulkopuolella haluamassaan paikassa. Samalla mahdollistetaan muiden opiskelijaryhmien kuin niin sanotun pääkurssin kustannustehokas oppiminen.

Virtuaalisen koulutusympäristön avulla kehitetään johtajien taktista ja johtamistaidollista valmiutta sekä johtamissuoritusten määrää kursseilla.

Arvioinnin ja kehittämisen muutos

Reserviupseerikurssilla siirrytään arvostelusta jatkuvaan arviointiin, näyttöihin, auditointiin ja palauteiden tehokkaampaan hyödyntämiseen. Lisäksi opintojen ohessa upseerioppilas saa entistä paremmat työkalut oman oppimisen seuraamiseksi.

Reserviupseerikurssin arvioinnissa hyödynnetään sähköistä alustaa entistä tehokkaammin. Kurssin arviointi pohjautuu tulevaisuudessa näyttöihin. Näyttö voi sisältää kirjallisia kokeita ja käytännön kokeita. Näytöllä sidotaan entistä paremmin teoria käytäntöön. Kurssin arvioinnin tarkoituksena on jatkossakin varmistaa yksilöiden osaamisen kehittyminen opetustavoitteiden mukaisesti sekä tukea heikommin menestyneitä.

Reserviupseerikurssin, Maavoimien esikunnan ja joukko-osastojen välille luodaan vuorovaikutteinen laadunvarmennuskanava eli kaksisuuntainen palautejärjestelmä. ■

Koulutus 2020 -ohjelma

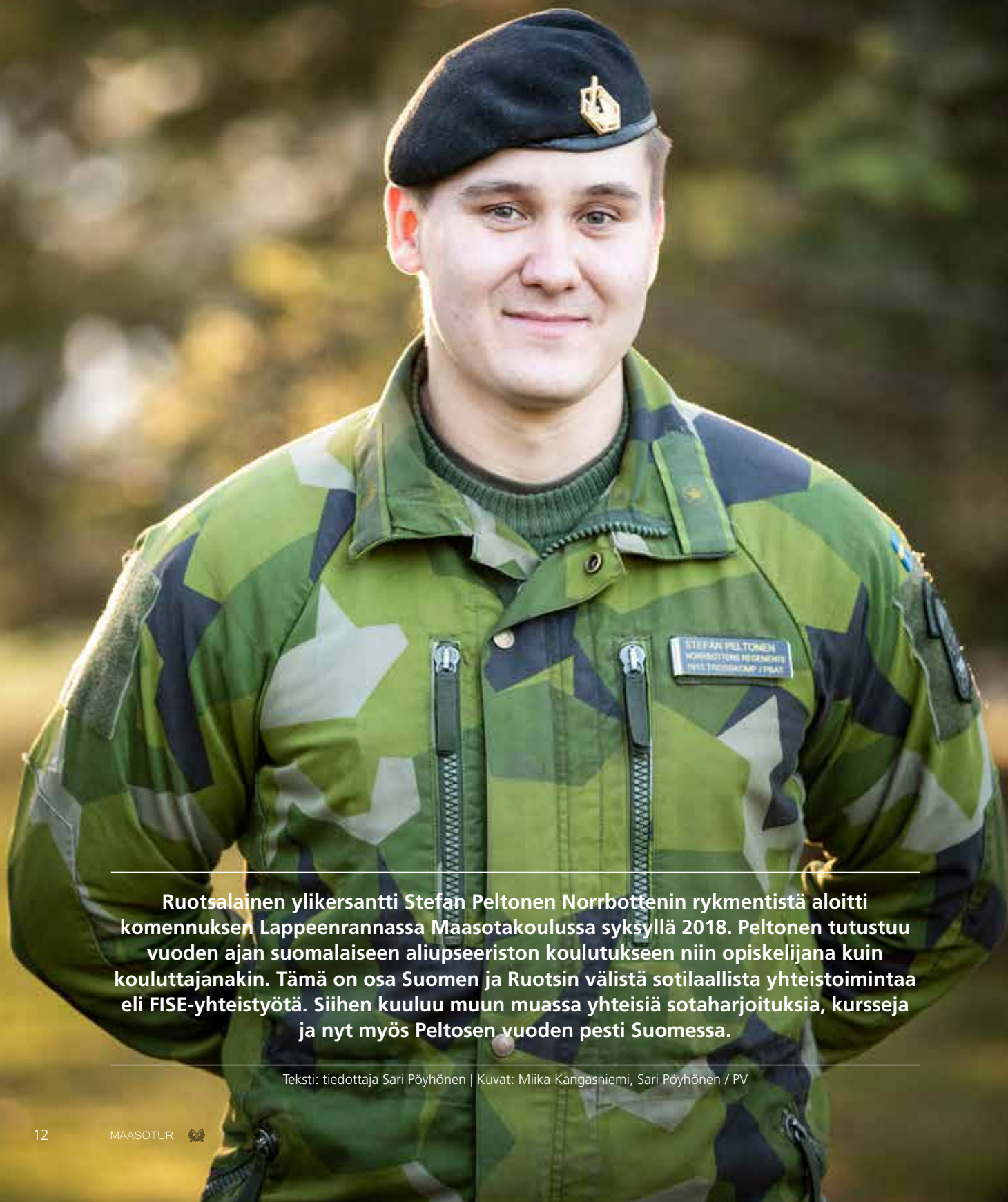
Puolustusvoimat uudistaa varusmieskoulutusta ja asevelvollisuuden käytäntöjä Koulutus 2020 -ohjelmalla.

Asevelvollisen koulutuspolkua kutsunnaalaisesta reserviläiseksi kehitetään mahdollisimman sujuvaksi.

Tavoitteena on vaikuttava, mutta kustannustehokas koulutus, joka vastaa tulevaisuuden turvallisuusympäristön haasteisiin. Koulutuksessa hyödynnetään nykyaikaista teknologiaa.

Konseptia testataan kahden vuoden ajan erilaisilla kokeiluilla, joita toteutetaan joukko-osastoissa eri puolilla Suomea. RUK:ssa kokeilu alkaa keväällä 2019.

Aliupseerin koulutus kansainvälistyy

Ruotsalainen ylikersantti Stefan Peltosen Norrbottenin rykmentistä aloitti komennuksen Lappeenrannassa Maasotakoulussa syksyllä 2018. Peltosen tutustuu vuoden ajan suomalaiseen aliupseeriston koulutukseen niin opiskelijana kuin kouluttajanakin. Tämä on osa Suomen ja Ruotsin välistä sotilaallista yhteistoimintaa eli FISE-yhteistyötä. Siihen kuuluu muun muassa yhteisiä sotaharjoituksia, kursseja ja nyt myös Peltosen vuoden pesti Suomessa.

Teksti: tiedottaja Sari Pöyhönen | Kuvat: Miika Kangasniemi, Sari Pöyhönen / PV

Ylikersantti **Stefan Peltonen** on ensimmäinen aliupseeri, joka tuli Suomeen Ruotsista ”vaihto-opiskelijaksi” ja ”vaihtokouluttajaksi” noin pitkäksi ajaksi. ”Vaihtoja” on järjestetty eri joukko-osastojen kesken aiemminkin puolin ja toisin, mutta vain upseeritasolla ja lyhyempinä kursseina. Peltonen aloittaa Maasotakoulun Pioneerikoulussa, loppuajaksi hän siirtyy Jalkaväkikouluun alkuvuonna 2019. Komenus kestää syksyyn 2019.

- Seuraan oppilaita, miten heitä koulutetaan ja mitä koulutus sisältää. Olen jo tutustunut Kajaanissa suluttamistekniikkaan. Myöhemmin tutustun linnoittamistekniikkaan ja liikkeenedistämiseen, Peltonen kertoo.

- Kouluttamisessa ja siinä, miten teemme asioita, on eroja. Mutta minä katson hieman isompaa kuviota. Katson miten aliupseeriston kouluttaminen ja järjestelmä Suomessa toimii.

Eroja on lähinnä teknisissä yksityiskohdissa ja toimintatavoissa.

- Miten rakennetaan miinaesteitä, miten tehdään suluttamista. Miten se suunnitellaan ja miten ryhmänjohtaja johtaa tilannetta. Niissä on eroja, Peltonen kertoo.

- Suomessa siinä on vähän enemmän järjestystä. Se on vähän tarkempaa. Myös Ruotsissa suluttaminen on tarkkaa, mutta ei tarvitse olla millilleen kaikissa asioissa.

Peltonen näkee eroja Suomen aliupseeriston koulutuksen sisällöissä ja painotuksissa Ruotsiin verrattuna. Ruotsissa aliupseereille on vain yksi perustason koulutus. Seuraava koulutustaso järjestetään yliväpeleiksi valmistuville. Suomessa koulutus jakautuu neljään tasoon:

- perustaso (mahdollisesti ylikersantiksi ylennettävälle)
- yleistaso 1 (mahdollisesti väpeliiksi ylennettävälle)
- yleistaso 2 (mahdollisesti yliväpeliiksi ylennettävälle)
- mestaritaso (mahdollisesti sotilasmestariksi ylennettävälle).

Koulutus jokaisella tasolla on vaatimuksena seuraavaan ylempään sotilasarvoon.

- Voisimme Suomesta ottaa Ruotsiin hyviä osia sotilas-koulutuksesta, ylikersantti Peltonen pohtii.

- Mielestäni tarvitsisimme Ruotsiin Suomen kaltaisen järjestelmän. Eli että joka tasolla olisi oma koulutus. Jotta voidaan varmistaa, että jokaisella henkilöllä, joka nousee seuraavalle tasolle, on riittävän hyvä osaaminen siihen tehtävään.

Hyötyä molemmille

Molemmat osapuolet hyötyvät siitä, että sotilaat tutustuvat eri maiden järjestelmiin ja osallistuvat koulutukseen toisessa maassa. Erilainen näkökulma tuo uusia ideoita ja kehittää toimintaa. Tärkeitä asioita on saattanut unohtua ja jäädä syrjään.

Ylikersantti Stefan Peltonen, sotilasmestari Christer Reimertz ja sotilasmestari Esa Ek.

- Sen kautta ehkä saadaan taas kipinä käyntiin. Eitsiten, että miten ”pitäisi” tehdä, vaan miten voisi tehdä asioita, ylikersantti Stefan Peltonen Norrbottenin rykmentistä muotoilee.

Oppiminen on molemminpuolista.

- Me opimme Stefanilta käytänteitä, joita on Ruotsissa ja hän oppii uusia asioita meidän taktiikoistamme, esikuntamestari sotilasmestari **Esa Ek** Maasotakoulun Koulutuskeskuksesta sanoo.

- Jos meidän joskus pitää taistella yhdessä, meidän pitää oppia toistemme toimintatavat ja oppia toimimaan yhdessä, Ek jatkaa.

Sotilasmestari Jari Mäkelä Norrbottenin rykmentistä Ruotsista.

Esa Ek kertoo, että tarkoitus on saada vuonna 2020 aliupseeriston mestariopintoihin Ruotsiin suomalainen opiskelija. Vaatimuksena on ruotsin kielitaito, sopiva koulutus ja kokemus puolustusvoimissa ja tietysti oma halukkuus lähteä kymmeneksi kuukaudeksi Ruotsiin koulutukseen.

- Vastaavasti Ruotsista olisi suunnitelman mukaan tulossa opiskelija Suomeen, Ek sanoo.

Kieli on suurin haaste

Suurimmaksi haasteeksi Suomen ja Ruotsin välisessä yhteistyössä ja koulutusvaihdossa nousee kielimuuri, pohtii rykmentin sotilasmestari **Christer Reimertz** Ruotsista, Götan pioneerirykmentistä. Hän kävi tutustumassa Suomen puolustusvoimiin ja Maasotakouluun lokakuussa 2018.

- Meillä ei ole koulutusta ja materiaalia englanniksi. Sitä on vain ruotsiksi, sotilasmestari Reimertz kertoo. Ylikersantti Stefan Peltonen puhuu äidinkielenään suomea, koska hänen juurensa ovat Suomessa. Hän on Ruotsin kansalainen, syntynyt ja elänyt Ruotsissa. Näin ollen hänen kohdallaan suurin haaste eli kielimuuri Ruotsin ja Suomen välisessä sotilaallisessa yhteistyössä häviää pois.

- Omassa joukko-osastossani Norrbottenin rykmentissä on muutama sotilashenkilö, jotka osaavat suomea, Peltonen toteaa.

- Kun taas minun rykmentissäni Götan pioneerirykmentissä ei ole ketään, joka puhuisi tai ymmärtäisi suomea, Reimertz sanoo.

Peltosen esimies, sotilasmestari **Jari Mäkelä** Norrbottenin rykmentistä Ruotsista kertoo, että eroista ja kielimuurista huolimatta yhteisymmärrystä ei ole vaikea saavuttaa.

- Suomalaisen kanssa on aina helppo tehdä yhteistyötä, rykmentin sotilasmestari Mäkelä sanoo.

- Kielieroja on kaikkialla maailmassa: jopa englantilaisten ja amerikkalaisten välillä. Hekin puhuvat eri kieliä. Ratkaisu voisi kuitenkin olla englanti, jota suurin osa yhteistyökumppaneista osaa, Mäkelä pohtii.

Mäkelällä on juuret Suomessa ja hän osaa suomea natiivin tavoin.

- Synnyin Kalajoella Suomessa ja muutin 5-vuotiaana Ruotsiin. Minulla on vain Ruotsin kansalaisuus. Norrbottenin rykmentissä on muutama henkilö, jolla on sekä Ruotsin että Suomen kansalaisuus, Mäkelä kertoo.

Naapurimaat toimivat aikalailla eri kalustolla, mikä voi aiheuttaa teknisiä ja toiminnallisia ongelmia. Ne voidaan kuitenkin ratkaista ja opetella nopeasti.

- Isona haasteena kursseilla on kieli ja kommunikatio: Ruotsissa toimintakieli on ruotsi, Suomessa suomi. Harjoituksissa kielenä on kuitenkin englanti, esikuntamestari sotilasmestari Esa Ek kertoo.

Enemmän yhteistä

Yhteistä Suomen ja Ruotsin välillä on enemmän kuin eroja. Sotilaan kouluttamistavat eivät eroa merkittävästi. Sotilaallista yhteistyötä tehdään jo nyt paljon.

- Kulttuuri ja ajattelutapa ovat Suomessa ja Ruotsissa samanlaiset. Meillä on yhteinen pitkä historia ja olemme kuin veljeskansoja. Näemme maailman samalla tavalla ja teemme asioita samoin, Reimertz sanoo.

Kansainvälinen yhteistyö lisääntyy tulevaisuudessa kaikkialla, myös sotilasalalla. Maasotakoulun kurssitarjonta laajenee ja ulkomaille pääsee hakeutumaan, jos haluaa.

- Jokaisen suomalaisen aliupseerin kannattaa miettiä kansainväliselle kurssille hakeutumista, koska todennäköisesti jossain vaiheessa sotilasuraa törmää kansainväliseen yhteistyöhön, esikuntamestari sotilasmestari Esa Ek sanoo.

Ruotsin säännöillä

Lomilla ja vapailla ylikersantti Stefan Peltonen Norrbottenin rykmentistä voi käydä Ruotsissa tai matkustella Suomessa. Lisäksi hänen on määrä osallistua omiin sotaharjoituksiin Ruotsissa.

- Työskentelen Suomessakin Ruotsin sääntöjen mukaan. Näillä näkymin osallistun alkuvuonna 2019 Pohjois-Ruotsissa kansainväliseen sotaharjoitukseen. Saan joka sotaharjoituspäivästä päivän vapaata, kuten Ruotsin säännöt määräävät, Peltonen kertoo.

Luultavasti iso osa hänen vapaa-ajastaan kuluu Suomessa. Yksi syy Peltosen hakeutumiseen tähän vaihtoon oli oman sotilasuran kehittämisen lisäksi suomalainen tyttöystävä, joka asuu Suomessa. ■

Aliupseereille kansainvälisiä kursseja

- Vuonna 2019 aliupseerit voivat hakeutua kursseille muun muassa Saksaan Yhdysvaltain armeijan ja Naton koulutuksiin.
- Kurssit kestävät noin viikosta kuukauteen.
- Kartoituksessa on mahdollisuudet kursseihin Ruotsissa, Sveitsissä ja muissa maissa.
- Suunnitelmissa on vajaan vuoden kestävä mestarikurssi Ruotsissa vuonna 2020.
- Kriteerinä on englannin kielitaito (mestarikurssille Ruotsiin hakeutuvalla ruotsi), sopiva koulutus ja oma halukkuus.
- Lisätietoja kursseista saa Maasotakoulun Koulutuskeskuksen esikuntamestari Esa Ekiltä: esa.ek@mil.fi.

Aliupseeri kertoo: Kansainvälinen kurssi opettaa, mutta myös vaatii paljon

Teksti: Ylik. Tiina Laaksonen, Maasotakoulun Koulutuskeskus

”Olin kurssilla Saksassa, Grafenwöhrissä U.S. Army’n Basic Leader Coursella (BLC). Kurssi on heidän tulevien aliupseereiden ensimmäinen kurssi. Olin kurssilla elo-syyskuussa 2018. Kurssi kestää 26 päivää. Osanottajia oli yhteensä noin 240 sotilasta. Suomi, Ruotsi ja Saksa olivat edustettuina amerikkalaisten lisäksi.

Valmistuin BLC-kurssilta samoilla kriteereillä kuin yhdysvaltalaiset sotilaat. Kurssi ei ole rinnastettavissa Suomen puolustusvoimien aliupseerien koulutusjärjestelmään, vaan on enemmänkin ammattitaitoa ja kokemusta kartuttava kurssi.

Kurssin pääteema oli johtajuus, joten siitä sain paljon kertausta, uusia näkökulmia ja tietenkin ihan uuttakin oppia. Kurssi oli oppituntipainotteinen, joten uutta asiaa tuli myös erilaisten opetusmenetelmien käytöstä ja aktiivisesta oppimisesta. Tietenkin kielitaito kehittyi ja tutustuin Yhdysvaltojen armeijan ja sotilaiden kulttuuriin, tapoihin ja arvoihin.

Kurssi oli mielestäni hyvä ja opettavainen, mutta myös sopeutumista vaativa, intensiivinen ja työteliäs. Pidin kurssin sisällöstä, ammattitaitoista kouluttajista, sekä kurssitovereista, jotka ottivat ulkomaalaisen opiskelijan hyvin vastaan. Mielestäni kansainvälisyys on erinomainen ja tärkeä asia.” ■

Ylikersantti Tiina Laaksonen sai U.S. Army Basic Leader -kurssin kunniamaininnan parhaasta opintomenestyksestä. Hän on ensimmäinen ulkomaa-lainen, joka sai tämän kunniamaininnan kyseisellä kurssilla. Hänet palkittiin myös parhaasta johtamisesta ja parhaana kansainvälisenä opiskelijana. Perusteina olivat muun muassa paras keskiarvo, erinomainen sotilaallinen esiintyminen ja käyttäytyminen, erinomaiset johtajataidot, muiden kurssilaisten suositus palkinnon saajaksi. Laaksonen sai kyseiseltä kurssilta kaikki opiskelijoille myönnettävät kunniamaininnat.

KADETTI KERTOON:

"Jalkaväkikoulussa ei opiskella vain auditorion penkkiä kuluttaen"

Teksti: kadettialikersantti Lauri Hakala, 103. kadettikurssi
Kuva: Miika Kangasniemi / PV

Maavoimien yhteisen vaiheen opinnot päättyivät toukokuussa 2018. Sen jälkeen tiedustelu-, kranaatinheitin- sekä jääkäri- ja panssarintorjunta-opintosuuntien kadetit siirtyivät Jalkaväkikoulun opetuksen alaisuuteen.

Ennen vanhemman vuosikurssin valmistumista kerkesimme keskustelemaan tulevista opinnoista heidän kanssaan laajasti. Odotukset viimeisestä vuodesta olivat korkealla. Opetus tulisi olemaan rankkaa niin fyysisesti kuin henkisesti.

Odotukset osoittautuivat paikkansa pitäviksi, opetuksen kuitenkin ollessa erittäin palkitsevaa. Opiskeltavia asioita ei enää käsitellä pintapuolisesti, vaan oman opintosuunnan asejärjestelmiin, suorituskykyihin sekä taktiikkaan perehdytään hartaasti. Kun opintosuunnalla opiskelee 5-15 kadettia, on opetus myös huomattavasti yksilökohtaisempaa.

Niin sanotun normaalin päivän ohjelmaa on vaikeaa kuvailla. Kuitenkin on todennäköisempää, että päivä kuluu asemaanmenoa harjoittellessa päättyen

tukkipumppaan, kuin auditorion penkkiä kuluttaen. Aikaa vietetään maastossa runsaasti ja tekeminen on konkreettista.

Harjoituksissa opintosuuntakohtaisia koulutus-tilanteita toteutetaan aina partiotiedustelusta hajautetun jääkärikomppanian päällikkönä toimimiseen. Majoittuminen suoritetaan pääsääntöisesti laavuissa tai taivasalla, ja ravinto nautitaan luonnollisesti taistelumuonana. Jalkaväki-toimialat tekevät myös tiivistä yhteistyötä, esimerkiksi tiedustelijoiden sekä jääkäreiden toimiminen tulenjohtajina kranaatinheitinopintosuunnan harjoituksessa ei ole poikkeuksellista.

Vaikka opinnot ovat vaativia, ei opetuksessa ole valittamiselle sijaa. Kouluttajat jalkautuvat oikeasti kadettien pariin ja antavat palautetta sekä haastavat kadetteja omatoimiseen ongelmanratkaisuun. Valmiita vastauksia ei aina anneta suoraan, mutta oikeaan suuntaan ohjataan.

Viimeisestä opiskeluvuodesta ei ole kulunut vielä puoliakaan, mutta silti tuntuu että aika Jalkaväkikoululla kuluu nopeasti ja paljon asiaa opetetaan tiiviissä aikataulussa. ■

MILLOG OY

PHRAKL

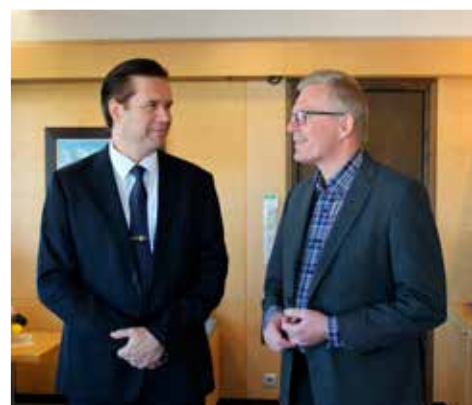
YHTEISTYÖ

SENAATTI-KIINTEISTÖT

LAPPEENRANNAN KAUPUNKI

HAMINAN KAUPUNKI

MPK

Maasotakoulun yhteistyö siviilikumppaneiden kanssa

Maasotakoulu tekee tiivistä yhteistyötä monien kumppaneiden, siviilitoimijoiden kanssa. Näitä siviilikumppaneita ovat muun muassa huollon kunnossapidon kumppanit Millog Oy, Senaatti-Kiinteistöt ja Puolustushallinnon rakennuslaitos eli PHRAKL. Myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) ja kaupunkien kanssa yhteistyö sujuu. Lue seuraavilta sivuilta lisää yhteistyöstä Maasotakoulun ja siviilikumppaneiden kesken.

Yhteistyötä Millogin ja Leijona Cateringin kanssa

Teksti: Maasotakoulun huoltopäällikkö majuri Tomi Kallunki

Puolustusvoimien logistiikalla tarkoitetaan kaikissa toimintaympäristöissä tapahtuvaa kokonaisvaltaista prosessia, jolla rakennetaan ja ylläpidetään puolustusjärjestelmän suorituskykyä tarpeen mukaisesti. Logistiikkajärjestelmä on puolustusvoimien, kotimaisen ja kansainvälisen elinkeinoelämän ja muun yhteiskunnan logististen osien muodostama kokonaisuus. Logistiikkajärjestelmä koostuu sotilas- ja siviilikomponentista. Siviilikomponenttiin kuuluvat yhteiskunnan ja elinkeinoelämän logistiset toiminnot ja resurssit, joita ovat strategiset kumppanuudet, muut kumppanuudet ja ostopalvelut. Strateginen kumppanuus on pitkäaikainen suhde, joka perustuu keskinäiseen luottamukseen, avoimeen tiedonvaihtoon sekä yhteisesti sovittuihin kehittämistavoitteisiin.

Siviilikomponentti ja kumppanuus kattavat koko logistiikkajärjestelmän, vaikkakin niiden vaikutus vähenee mitä alemmaksi organisaatiotasolla siirrytään. Joukko-osaston tasolla näkyvimpinä kumppanuuden muotoina näkyvät ruokahuollon palveluntuottaja Leijona Catering Oy ja kunnossapidon kumppani Millog Oy. Toki muitakin on, mutta nämä kaksi ovat maasotakoululaisten jokapäiväisessä elämässä eniten vaikuttavia.

Materiaalin kunnossapito toteutetaan kahdessa tasossa. Taso yksi on joukko-osastoissa tapahtuvaa materiaalin käyttöhuoltoa. Se muodostuu käyttäjän itsensä suorittamista toimenpiteistä, kuten aseiden puhdistamisesta ja joukko-osaston käyttöhuoltohenkilöstön toimenpiteistä. Tason kaksi, eli kunnossapidon, toteuttaa puolustusvoimien strateginen kumppani Millog Oy.

Millog Oy:n korjaamot Haminassa ja Lappeenrannassa tukevat Maasotakoulun toimintaa päivittäin. Painopiste korjaamoilla on ajoneuvojen kunnossapidossa sekä asemateriaalissa. Kaikki korjaamoilla tapahtuva työ ei ehkä näy jokapäiväisessä toiminnassamme. Joku ehkä kaipailee vielä vanhoja varuskuntakorjaamoja, joissa tehtiin puutöitä, tehtiin pieniä rakentelutöitä yksikköjen tueksi ja valmistettiin mitä erilaisimpia muistoesineitä. Nämä ajat on syytä unohtaa. Millog Oy keskittyy sotavarustemateriaalin kunnossapitoon vuosityösuunnitelman mukaisesti. Millogin mukaantulo kunnossapitoon on selvästi lisännyt kustannustietoisuutta materiaallisen suorituskyvyn ylläpidossa.

Millog Oy on mukana myös harjoitustoiminnassa, varsinkin valtakunnallisissa harjoituksissa. Heidän tilauskeskuksensa on ollut toiminnassa muun muassa maavoimien vaikuttamisharjoituksissa. Yhteistyö on ollut antoisaa molemmille osapuolille ja toimintoja on kyetty jatkuvasti kehittämään. Harjoituksissa molemmat osapuolet ovat päässeet tutkimaan toimintaansa normaalioloista huomattavasti poikkeavissa olosuhteissa.

Leijona Catering Oy:n ravintolassa käymistä ei varmaan ole voinut välttää yksikään Maasotakoulun palkattuun henkilöstöön kuuluva, varusmies tai reserviläinen. Ruokahuollon palvelujen ulkoistaminen alkoi vuonna 2006 ja oli monivaiheinen prosessi. Ensin varuskuntien ruokatilat yhdistettiin puolustusvoimien ruokahuollon palvelukeskuksen (PURU) alaisuuteen. Vuonna 2012 palvelukeskus yhtiöitettiin Leijona Catering Oy:ksi ja ruokaloista tuli varuskuntaravintoloita. Paikallisella tasolla Maasotakoulu tukeutuu varuskuntaravintoloihin Rokka Haminassa ja Rakuuna Lappeenrannassa.

Yhteistyö ja kanssakäyminen on päivittäistä alkaen vääpeleiden tekemisestä ruokatilauksista ja muista sopimisista ja tilauksista. Leijona Cateringin ravintolapäälliköt osallistuvat säännöllisesti Maasotakoulun huollon palaveriin, joissa käsitellään päivittäiseen tukeutumiseen liittyviä asioita. Alueellisesti kokoonnutaan kaksi kertaa vuodessa yhteistyöpalaveriin, joissa käsitellään ruokahuollon toteutumista kausittain.

Erittäin mielenkiintoista on ollut työ valtakunnallisten harjoitusten muonitus- ja huollon parissa. Maavoimien vaikuttamisharjoituksissa ja puolustusvoimien pääharjoituksissa on Maasotakoulu ollut mukana kehittämässä kenttäjoukkojen muonituspalveluja. Harjoituksissa on harjoiteltu muun muassa kylmäketjuvapaata muonitusta sekä tilaus - toimitusketjun toimintaa. Harjoitukset tarjoavat hyvän ympäristön harjoitella ja toteuttaa ruokahuoltoa teollisuudesta yksittäiseen taistelijaan asti. Harjoituksissa ovat Leijona Catering Oy:n tilaajat ohjanneet teollisuuden elintarviketoimituksia joukkojen tilausten mukaisesti. Harjoituksissa saatujen arvokaiden havaintojen perusteella on kyetty kehittämään puolustusvoimien ruokahuoltoa kenttäolosuhteissa. Yhteistyössä Leijona Catering Oy:n kanssa on toteutunut puolustusvoimien kumppanuuden tavoitteet luottamus, avoimuus ja kehittäminen ehkä parhaimmillaan. ■

Päivittäistä ylläpitoa ja kanssakäymistä

Teksti ja kuva: tiedottaja Sari Pöyhönen

Puolustushallinnon rakennuslaitos (PHRAKL) tekee tiivistä yhteistyötä Maasotakoulun ja muiden joukko-osastojen kanssa. Rakennuslaitos ylläpitää puolustusvoimien kiinteistöjä ja hoitaa ympäristöpalvelut: rakennuslaitoksen puutarhuri esimerkiksi leikkaa nurmikon sotilasalueella. Säännöllisesti puutarhuri käy tarkastamassa sotilasalueen aidan kunnon. Tarkastuksessa puutteen korjataan.

- Kanssakäyminen on päivittäistä. Olen työskennellyt tässä tehtävässä nyt alle kaksi vuotta ja minut on otettu hirveän hyvin vastaan. Yhteistyö on mielestäni sujunut todella hyvin, sanoo palveluvastaava **Satu Hämäläinen** Puolustushallinnon rakennuslaitoksen Lappeenrannan toimipisteestä.

- Aina olen voinut soittaa ja kysyä Maasotakoulun yhteyshenkilöiltä, ja asiat on aina selvinneet. Lisäksi järjestämme säännöllisiä yhteisiä palavereja, hän jatkaa.

Maasotakoulun isot kiinteistöhankkeet vuonna 2018 olivat uudisrakennuksen valmistuminen Kuntotalon yhteyteen ja toimitilojen muutostyöt, kun Maasotakoulu ja Sotilaslääkietieteenkeskuksen Lappeenrannan varuskunnan terveysasema muuttivat Lappeenrannassa Rakuunamäen ja Sairaalamäen historiallisista rakennuksista Leirin alueelle.

- Maasotakoulun muutto Lappeenrannassa Rakuunamäeltä Leirikentälle oli iso rutistus. Kaikki sujui kuitenkin hyvin, Hämäläinen pohtii.

- Muuttoaikataulu pitkittyi noin vuodella muuttokohdetilojen oletettua laajemman perusrakennustarpeen ja turvarakentamisen johdosta. Tilat saatiin haluttuun kuntoon perusteellisen ja tarkan suunnittelutyön ansiosta, Maasotakoulun tilahallintaa johtava kapteeni **Eero Ahonen** sanoo.

Vuosina 2015-18 Rakuunamäeltä ja Sairaalamäeltä Maasotakoulu on luovuttanut Senaatti-kiinteistöille noin 18 800 neliötä eli 188 omakotitalon verran.

- Nyt muutto on valmis. Toimisto- ja varastotilat on siirretty Leirin alueelle ja henkilöstö istutettu uudistettuihin työtiloihin. Näin säästettiin puolustusvoimien kiinteistökustannuksia tilahallinnan pääoma- ja käyttövuokrissa noin miljoonan euron verran vuositasona, kapteeni Ahonen kertoo.

Satu Hämäläinen tarkastamassa Maasotakoulun aita Lappeenrannassa.

Maasotakoulu saa rakennuslaitokselta ympäri vuoden ja päivittäin palveluja: siivouksen, vuosikorjaukset, ulkotyöt, LVI-huoltotyöt, sähkötyöt, vikojen korjaukset ynnä muuta. Jos katto tarvitsee kunnostusta tai lamppu ei pala, sen hoitaa kuntoon Puolustushallinnon rakennuslaitos.

Rakennuslaitoksen organisaatio on Puolustusministeriön alainen ja sen keskusyksikkö sijaitsee Haminassa. Haminan keskusyksikön alaisuudessa on yhdeksän palveluyksikköä, joista Kaakkois-Suomessa sijaitsevan palveluyksikön pääpaikka on Kouvolassa. Sen alaisuudessa on muun muassa Haminan ja Lappeenrannan toimipisteet, joissa tehdään yhteistyötä Maasotakoulun kanssa. ■

Puolustushallinnon rakennuslaitos eli PHRAKL

- Puolustusministeriön alainen laitos.
- Järjestää puolustusvoimille lakisäätöiset, kustannustehokkaat ja tarkoituksenmukaiset kiinteistö- ja ympäristöpalvelut.
- Vastaa puolustusvoimien kiinteistöjen rakennuttamisesta, kiinteistöjen ylläpidosta ja energiapalveluista.

Luottamus ja keskusteluyhteys avaavat oven hyvään kumppanuuteen

Maasotakoulun ja Senaatti-kiinteistöjen yhteistyö on mutkatonta

Teksti ja kuva: tiedottaja Sari Pöyhönen

Maasotakoulu muutti kesällä 2018 Lappeenrannassa Rakuunamäeltä Leirikentälle. Muuttomatka ei ollut pitkä, noin puoli kilometriä. Silti muutto vaati paljon työtä puolustusvoimien ja Senaatti-kiinteistöjen sekä muiden kumppaneiden kesken.

Maasotakoulu käytti kesään 2018 asti useita Rakuunamäellä sijaitsevia Senaatti-kiinteistöjen omistamia rakennuksia, jotka nyt on joko myyty tai myytävänä. Tavoitteena on, että kaikki 13 kiinteistöä saataisiin myydyksi vuoden 2019 loppuun mennessä. Myynti hoituu verkossa, osoitteessa huutokauppa.com. Mitä tahansa tarjousta ei kuitenkaan hyväksytä.

- Jos hyviä tarjouksia ei tule, kiinteistöjen myynti jatkuu pitempään, kiinteistöpäällikkö **Janne Ala-Krekola** Senaatti-kiinteistöistä sanoo.

- Meille kalleimmat ylläpidettävät rakennukset myydään ensimmäisenä. Ei olisi fiksuria valtion rahojen käyttöä, jos rakennukset seisovat tyhjillään, kun niistä koituu kuitenkin ylläpitokustannuksia.

Ensimmäiset kaupat entisistä Maasotakoulun käyttämistä rakennuksista tehtiin syksyllä 2018. Entinen sotilaskotirakennus, historiallinen hirsitalo 1920-luvulta, myytiin yksityiselle, lappeenrantalaiselle yhtiölle 80 000 eurolla. Toinen syksyllä myyty kasarmirakennus maksoi ostajalle 185 000 euroa.

- Monet saattavat olla sitä mieltä, että ”menipä halvalla”, kun valtio eli Senaatti-kiinteistöt myy rakennuksia. Mutta siinä unohtuu ylläpitokustannukset. Eli se, että niin kauan, kun omistamme kiinteistöt, meidän pitää myös ylläpitää niitä. Valtion rahan-

käyttö päättyy kiinteistön kohdalla vasta siihen, kun kaupat on tehty.

Haasteitakin riittää

Maasotakoulun muutto Rakuunamäeltä Leirikentälle ei sujunut täysin suunnitelmien mukaan, koska aikataulusta jäätiin jälkeen. Remontit muuttokohteessa veivät suunniteltua enemmän aikaa.

- Alkuperäinen suunnitelma venyi noin puolella vuodelle. Leirikentän tilojen remontit olivatkin isompia, kuin olimme alun perin ajatelleet, Ala-Krekola kertoo.

Ala-Krekola kertoo, että Senaatti-kiinteistöjen ja puolustusvoimien Logistiikkalaitoksen väliset vuokrasopimukset ja sopimusten mukaiset vastuurajat ohjaavat toimintaa.

- Lisäksi yksi iso yleinen haaste, jonka kanssa jumbpaamme, ovat sisäilmaongelmat.

Yhteistyö puolustusvoimien ja Senaatti-kiinteistöjen kesken sujuu Janne Ala-Krekolan mukaan mutkattomasti.

- Olemme yhteyshenkilöiden kanssa samalla aaltopituudella ja puhumme samaa kieltä. Keskusteluyhteys, luottamus ja se, että kaikki tietävät, mitä halutaan tehdä, on tärkeää.

- Senaatti-kiinteistöillä on asiakastilaisuus kaksi kertaa vuodessa, jossa kokoonnumme yhdessä Maasotakoulun, Puolustushallinnon rakennuslaitoksen ja muiden, muun muassa Metsähallituksen kanssa, Ala-Krekola sanoo.

Metsähallitus eli valtio omistaa metsäalueita, joita puolustusvoimat käyttää.

Kiinteistöpäällikkö Janne Ala-Krekola.

Alan ammattilaiset palvelevat

Senaatti-kiinteistöt hoitaa isoja investointeja kuten rakennus- ja korjaushankkeita. Jokapäiväisempää kiinteistöjen ylläpitoa hoitaa Puolustushallinnon rakennuslaitos. Lisäksi Puolustushallinnon rakennuslaitos toimii investointihankkeiden rakennuttajakonsulttina. Puolustusvoimat siis saa palvelua kiinteistö- ja rakennusalan ammattilaisilta.

Kiinteistöpäällikkö Janne Ala-Krekola on koulutukseltaan rakennusinsinööri. Vuodesta 2013 alkaen Ala-Krekola on hoitanut Lappeenrannassa muun muassa uudisrakennushankkeita Maasotakoulun Pioneerikoululle ja Rakuunasoittokunnalle. Uusimpana kesällä 2018 valmistui Kuntotalon yhteyteen lisäsiipi, johon tuli tilat Sotilaslääketieteenkeskuksen Lappeenrannan varuskunnan terveysasemalle, majoitustilat Maasotakoulun 50 varusmiehelle ja toimistotiloja henkilökunnalle. Lisäksi Riitta Tikka -salin keittiötilat on peruskorjattu valmistuskeittiöksi ja tehty tilamuutoksia eri rakennuksiin.

- Haminassa kaksi kasarmirakennusta on peruskorjattu ja vuonna 2017 valmistui kalustohalli. Myös Haminassa on kasarmirakennuksia tyhjillään ja ne ovat olleet myynnissä jo vuosia. Haminan kasarmirakennukset eivät houkuttele ostajia yhtä paljon kuin Lappeenrannassa, Ala-Krekola pohtii.

Lappeenrannan Rakuunamäen kasarmirakennukset ovat samantyyppisiä kuin Lahden Hennalassa. Sieltäkin tyhjieni tiloja puolustusvoimilta myyntiin: samanlaisia rakennuksia lähellä kaupungin keskustaa.

Puolustusvoimien, Senaatti-kiinteistöjen ja rakennuslaitoksen kolmiyhteys

- Maasotakoulu eli puolustusvoimat käyttää kiinteistöjä ja erilaisia tiloja.
- Kiinteistöt omistaa valtion sataprosenttisesti omistama Senaatti-kiinteistöt.
- Senaatti-kiinteistöt tekee vuokrasopimuksen Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen kanssa.
- Päivittäisestä ja ”arkipäiväisemmästä” kiinteistöjen ylläpidosta huolehtii Puolustushallinnon rakennuslaitos.
- Senaatti-kiinteistöt tekee yhteistyötä myös Lappeenrannan kaupungin kanssa Rakuunamäen kaavamuutoksessa.
- Yhteistyö ja sen sujuvuus kaikkien toimijoiden välillä on merkittävässä asemassa.

YHTEISTYÖN ARKEA JA JUHLAA LAPPEENRANNAN KAUPUNGIN KANSSA

Lappeenrannan kaupunginjohtaja Kimmo Jarva ja turvallisuus- ja riskienhallintapäällikkö Ari-Pekka Meuronen kuvailevat kaupungin ja kaupunkilaisten yhteistyötä Maasotakoulun kanssa toisaalta juhlalliseksi ja toisaalta jokapäiväiseen elämään liittyväksi asiaksi. Paraatit sotilassoittajineen ylentävät mieltä, mutta lenkipoluilla, järjestöissä ja urheiluseuroissa tavataan lähes päivittäin. Varuskunta-kaupungin historia ja perinne puolestaan nousevat esille niin muistomerkeistä kuin arkisesta sanastostakin.

Teksti: Mervi Palonen, Lappeenrannan kaupunki, tiedottaja | Kuvat: Minna Kivistö, Sari Pöyhönen

Kimmo Jarva ja Ari-Pekka Meuronen painottavat, että Maasotakoulu on Lappeenrannassa merkittävä työllistäjä, tapahtumien tuottaja ja kulttuurin vireyttäjä. Korkeakouluna se lisää kaupungin vetovoimaisuutta ja nuorentaa ikärakennetta.

Varuskunta-alueiden poikkeuksellinen sijainti aivan keskikaupungin tuntumassa luo yhteistyölle tavonomaista paremmat edellytykset.

Ari-Pekka Meuronen täsmentää, että lisäksi Maasotakoulu edistää Lappeenrannan yhteyksiä ja laajentaa verkostoja muualle Suomeen, koska se toimii usealla eri paikkakunnalla. Hänen mukaansa Maasotakoulu koetaan ennen kaikkea turvallisuuden ja Etelä-Karjalassa erityisen hyvin toimivan viranomaisyhteistyön taustavoimaksi, jolta saa häiriötilanteissa miehistö- ja kalustoapua.

Turvallisuuden tunne tiivistyi Lappeenrannan kaupungintalolla paikallispuolustusharjoituksen aikana syyskuun puolivälin tuntumassa, kun sotilaat turvasivat kaupungintaloa ja kaupungin ylintä johtoa.

- Harjoitus sujui mallikkaasti ja kiinnosti kaupungin henkilökuntaa. Kaupunginjohtaja ja kaupunginsihteeri vuorottelivat maalimiehinä, ja molempien kärsivällisyys kesti loistavasti läpi harjoituksen. Eniten peukutettiin räjähdekoira Sokkaa, joka suoriutui hyvin tehtävistään ja löysi kätöt, Meuronen kertoo.

Lenkipoluilla tavataan

Leirikentän opiskelijat, keskikaupungin koululaiset ja kunnostaan huolehtivat kaupunkilaiset kohtaavat päivittäin esimerkiksi Maasotakoulun lähistöllä sijaitsevilla lenkipoluilla ja hiihtoreiteillä. Lentokentän suosittu lenkki on aivan Maasotakoulun vieressä. Puolustusvoimien alueella on lisäksi kaupungin liikuntatoimen ylläpitämä valaistu kuntopolku.

- Lentokentän reitti on peruskorjattu muutamia vuosia sitten ja se on aivan erinomaisessa kunnossa, varmasti suosituin ulkoilureitti Lappeenrannassa. Uskon, että Maasotakoulun henkilökunta ja opiskelijat liikkuvat siellä ahkerasti. Talvisilta laduilta on sujuvaa siirtyä myös Saimaan jäälle, joilla hiihtelee satoja ihmisiä

Lappeenrannan kaupunginjohtaja Kimmo Jarva (vasemmalla) ja turvallisuus- ja riskienhallintapäällikkö Ari-Pekka Meuronen.

- Sujuvasta kanssakäymisestä hyötyvät niin kaupunki ja kaupunkilaiset kuin Maasotakoulukin. Päivittäin upseeriopiskelijat ja kurssilaiset käyttävät samoja palveluja, esimerkiksi liikuntapaikkoja, kuin muutkin paikkakuntalaiset, Jarva kuvailee ja kertoo huomaneensa, että Maasotakoulun työntekijät ovat aktiivisia kaupunkilaisia, joista monet ovat mukana järjestötoiminnassa ja toimivat myös urheiluseuroissa esimerkiksi valmentajina.

aurinkoisilla pakkaskeleillä, Ari-Pekka Meuronen kuvailee.

Kimmo Jarva arvioi, että myös muiden kaupungin liikuntapalvelujen, kuten uimahallien ja urheilu-kenttien läheisyys on eduksi sekä koulutuksessa että vapaa-aikana. Maasotakoulu voi tarvittaessa käyttää Muukossa sijaitsevaa kaupungin ampumarataakin.

- Nuorten valitessa opiskelupaikkakuntaa hyvät liikuntaolosuhteet lisäävät kaupunkimme vetovoimaisuutta. Lappeenrannassa arvostetaan myös mahdollisuutta seurata jääkiekkoa ja muita joukkuelajeja. Parhailaan valmistelemme mittavan monitoimiareenan sekä sisäliikuntahallin toteuttamista, Jarva kertoo ja huomauttaa, että olisi mielenkiintoista kuulla, mitä mieltä Maasotakoulun opiskelijat ja henkilökunta ovat niiden sijaintipaikoista.

Kaupunginjohtajan mukaan Maasotakoulun tarpeet otetaan huomioon, kun liikuntapaikkoja kehitetään. Kaupunki tekee mielellään yhteistyötä sekä urheilualueiden kunnostamisessa, ylläpidossa kuin suunnittelussakin. Esimerkiksi Ratsumestarin kenttiä kehitetään hyvässä yhteistyössä Maasotakoulun kanssa.

Myös soitto soi yhteisvoimin. Ari-Pekka Meuronen sanoo, että Rakuunasoittokunnan kotipesän kuuluu olla juuri Lappeenrannassa.

- Soittokunnan läheisyys luo yhteistyötä kaupunginorkesterin kanssa ja elävöittää paikallista kulttuuria sekä monipuolistaa tapahtumatarjontaa. Lappeenranta saa olla kiitollinen sotilassoittokuntien ammattilaisille, jotka ovat opettaneet soittotaitoa ja juurruttaneet musiikin harrastusta paikkakunnallemme.

Rakuunaperinne Lappeenrannassa

Kimmo Jarva ja Ari-Pekka Meuronen kuvailevat, että varuskuntaperinne on läsnä maisemassa, tapahtumissa, juhlallisuuksissa, musiikissa sekä tarinoissa ja sanastossa eli kuuluu Lappeenrannan sisimpään olemukseen. - Lappeenrannassa on ajan mittaan palvellut paljon varusmiehiä, ja monet heistä matkailevat täällä aika ajoin perheidensä kanssa ja kertovat jälkipolville nuoruudesta. Näin Lappeenrannan ja rakuunoiden maine vahvistuu. Lappeenranta on ollut maamme historiassa keskeinen paikkakunta. Täällä sijaitsee muun muas-

sa Suomen toiseksi suurin sankarihautausmaa* sekä Äiti Karjala- ja Sotaorpo-muistomerkit, Meuronen määrittelee.

Nyt kun Maasotakoulu on vetäytynyt vanhalta Rakuunamäeltä ja keskittänyt toimintansa Leirikentän mäelle, Rakuunamäestä kehitetään monipuolista asuin- ja matkailualueita, jossa on myös palveluja, majoitustoimintaa ja liiketiloja. Kaupunki ohjaa alueen kehitystä kaavoituksella.

Kuva Paikallispuolustus Etelä-Karjala -harjoituksesta syksyllä 2018.

- Varmasti Maasotakoulua kiinnostaa esimerkiksi Ehrnroothin aukion tuleva käyttö. Se sopii edelleen hyvin rakuunaperinteeseen liittyville juhlallisuuksille, samoin asukkaiden omille tapahtumille. Olen tyytyväisenä seurannut myös Upseerikerhon uutta elämää, Jarva toteaa. ■

- Suomen suurin sankarihautausmaa sijaitsee Helsingin Hietaniemessä, jossa sankarihautoja on yli 3100, Lappeenrannan sankarihautausmaalla sankarihautoja on yli 2000. Lappeenrannassa sodasta muistuttavat myös Lotta-patsas ja Veteraanipuisto.

ELÄMÄÄ SOTILASKAUPUNGISSA

Haminan kaupunki ja Maasotakoulu tekevät merkittävää yhteistyötä

Teksti: Haminan kaupunginjohtaja Hannu Muhonen
Kuvat: Haminan kaupunki

Haminan historia raja-, sotilas- ja varuskuntakaupunkina alkoi jo 1720 -luvulla, kun Uudenkaupungin rauhassa Ruotsin ja Venäjän välinen raja siirtyi lännemmäksi Virolahdelle kaupungin itäpuolelle. Ruotsalaiset aloittivat Haminan linnoituksen rakentamisen ja työtä jatkoivat venäläiset, kun raja siirtyi vuonna 1743 länteen Kymijoelle Turun rauhassa. Linnoitus menetti sotilaallisen merkityksensä Haminan rauhassa vuonna 1809. Haminan merkitystä koko suuressa Venäjän maassa nosti Keisarillinen Kadettikoulu vuosina 1820 -1903.

Vuonna 2017 vietimme itsenäisen Suomen 100 -vuotisjuhlaa ja vuonna 2020 RUK:n aloittamisesta Haminassa tulee kuluneeksi 100 vuotta.

Hamina on siis ollut jo noin 300 vuotta sotilas- ja varuskuntakaupunki, mikä on näkynyt kaupungissa monella tapaa. Pitkä monipolvinen historia ja varuskunnan sijainti keskellä kaupunkia tai kaupungin si-

jainti varuskunnan ympärillä ovat luoneet perustan kaupungin ja varuskunnan tiiviiseen yhteistyöhön, niin arjessa kuin juhlassakin.

Kaupungin perustehtäviin kuuluu huolehtia kaa-voituksesta ja perusinfrastruktuurin rakentamisesta. Haminassa nämä tehtävät erityisesti korostuvat, kun puhutaan varuskunnan ja kaupungin välisestä yhteistyöstä. Yleisenä linjana Suomessa ja myös kansainvälisesti on ollut varuskuntien siirrot sekä sijoittamiset kauemmas kaupungeista ja taajamista. Haminassa tilanne on erilainen. Maankäytön suunnittelussa otetaan huomioon sotilas- ja siviilitoimintojen tarpeet. Mielestäni tässä olemme onnistuneet varsin hyvin ja se näkyy muun muassa liikenteessä, jossa Maasotakoulun raskas-kin kalusto mahtuu hyvin samoille kaduille siviilien kanssa. Olen ollut Haminan kaupunginjohtaja yli 14 vuotta, eikä kertaakaan tästä asiasta ole huomautettu. Armeijan kalusto kuuluu Haminan kaduille.

Maankäytössä meitä yhdistää myös historiallinen Haminan linnoitus. Linnoitusrakenteiden jatkuva kunnostustarve ja ylläpito vaativat työtä sekä rahaa.

Suojelukohteet asettavat eri toiminnoille rajoituksia ja aiheuttavat erityisjärjestelyjä. Vankityövoimalla oli aiemmin suuri merkitys linnoituksen kunnostuksessa ja ylläpidossa, mutta tätä resurssia ei meillä enää ole. Tulevaisuudessa joudummekin entistä enemmän miettimään kuinka pystymme pitämään linnoitusrakenteet kunnossa.

Varuskuntamme vesi- ja jätevesihuollosta vastaa kaupungin omistama Haminan Vesi -liikelaitos ja lämpöhuollosta kaupungin omistama Haminan Energia Oy. Parhaillaan yhtiö rakentaa uutta kaukolämpölaitosta, missä energian tuotanto perustuu puupolttoaineeseen. Haminan Energia on monipuolisesti mukana sähköenergian tuotannossa. Yhtiö omistaa muun muassa tuulivoimaloita sekä osuuksia aurinko - ja ydinvoimaloista. Perinteistä maakaasutuontia korvataan biokaasulaitoksella ja parhaillaan rakennettavalla LNG-terminaalilla, mikä mahdollistaa nesteytetyn maakaasun tuonnin Haminan satamaan. Myös HaminaKotka Satama Oy:lle puolustusvoimat on tärkeä

yhteistyökumppani ja se näkyy esimerkiksi yhteistyönä valmiuteen liittyvissä harjoituksissa.

Maasotakoulu eri toimintoineen on merkittävä työllistäjä niin Haminassa kuin koko Kotkan-Haminan seudulla. Lisäksi Haminassa on Puolustusministeriön alainen Puolustushallinnon rakennuslaitoksen keskusyksikkö ja sen alueyksikkö. Reserviupseerikoulun (RUK:n) oppilaat ja varusmiehet tuovat kaupunkiin toimintaa ja elinvoimaa, mikä työllistää palveluyrityksiä. Sanotaankin, että Haminassa on väkilukuun nähden eniten pizzerioita ja kebab-paikkoja Suomessa. Nuoret miehet ja naiset ovat nälkäisiä. Kaupungin eri palvelut ja toimitilat, muun muassa liikuntatilat ovat luonnollisesti varuskunnan henkilökunnan, oppilaiden ja varusmiesten käytettävissä. Vastavuoroisesti kaupunki ja eri järjestöt järjestävät tilaisuuksia ja juhlia RUK:n Maneesissa.

Puolustusvoimat, kuten kaupungitkin, ovat viime vuosina erityisesti kiinnittäneet huomiota toimitilojen entistä tehokkaampaan käyttöön. Turhista neliöistä pyritään eroon ja käyttöön jäävät rakennukset remontoit-

daan nykypäivän vaatimusten mukaisiksi. Haminassa tämä tarkoittaa, että kaupungin keskustassa on vapautunut ja vapautuu rakennuksia, joita Maasotakoulu ei tarvitse. Pienenä kaupunkina kiinteistöjen kysyntä on varsin vähäistä, eivätkä kiinteistömarkkinat toimi kuten pääkaupunkiseudulla tai maakuntakeskuksissa. Tarvitsemme entistä tiiviimpää ja parempaa yhteistyötä

Senaatti-kiinteistöjen ja kaupungin välille. Vapaat rakennukset on toisaalta nähtävä mahdollisuutena uusien toimintojen saamisessa kaupunkiin, vaikka markkina-voimat eivät ilman apua toimikaan. Hyvinä esimerkeinä ovat entisten varuskunta- ja toimiupseerikerhokennusten ratkaisut ja uusiokäytöt. Varuskuntakerhon toiminta saatiin jatkumaan, kun kaupunki osti rakennuksen ja siihen sijoittui ravintolatoiminnan lisäksi yhdistysten yhteinen Kumppanuustalo Hilma. Toimiupseerikerhon entisessä rakennuksessa puolestaan viime kesänä toiminnan aloitti yhdistysten omistama rauhanturvaamisen ja veteraanityön perinnekeskus Wanha Veteraani. Yleisesti ottaen kiinteistöasioiden merkitys tulevaisuudessa korostuu.

Hamina on historiallinen sotilas-, satama- ja rakajakaupunki. Kaupungilla on vahva imago ja brändi. Tämä luo vankan pohjan uusille aktiviteeteille ja elinkeinoille. Erityisesti matkailun kehittämisessä on vielä paljon tehtävää. Kaupungin yksi painopiste on ollut tapahtumamatkailun kehittäminen, minkä lipulaivana on vuodesta 1990 alkaen ollut joka toinen vuosi järjestettävä kansainvälinen sotilasmusiikkifestivaali Hamina Tattoo. Tapahtuma on vuosien saatossa kehittynyt ja kasvanut kansallisesti ja kansainvälisesti merkittäväksi musiikkifestivaaliksi. Hamina Tattoo on

myös Suomen Tattoo. Festivaali on voimannäyte siitä, kuinka hyvää yhteistyötä siviili- ja sotilasorganisaatiot voivat yhdessä tehdä. Ilman hyvää yhteistyötä puolustusvoimien kanssa kaupunki ei pystyisi tapahtumaa järjestämään. Viime kesän Tattooon eri tilaisuuksissa kävi noin 150 000 vierasta. Myös festivaalin taloudessa saavutettiin tavoiteltu nollatulot. Liikevaihto oli noin 1,3 miljoonaa euroa. Lukuun ei sisälly puolustusvoimien merkittävä toiminnallinen tuki, mikä piti sisällään kasarmien käytön, henkilöresursseja, ruokapalveluita, kaluston ja niin edelleen.

Merkittävä osa tapahtumakaupunki Haminaa ovat erilaiset maanpuolustukseen liittyvät tilaisuudet, kuten maanpuolustusjärjestöjen kokoontumiset, kurssitapaamiset, juhlat ja koulutustilaisuudet. Lähes aina Maasotakoulu on tilaisuuksien järjestelyissä mukana.

Reserviupseerikoulun oppilaat tulevat eri puolilta Suomea. RUK-henki on maankuulu ja se yhdistetään Haminaan. Haminan slogan ”Kohtaamisen kaupunki” toteutuu erinomaisesti RUK:ssa. Onkin tärkeää, että oppilaille jää hyvä muisto RUK:sta ja sen sijaintikaupungista. Kaupunki ja RUK käyvät jatkuvaa vuoropuhelua siitä, mitä kaupunki voi tehdä oppilaiden viihtyvyyden eteen. Monet entiset rukkilaiset ovat yhteiskunnassa johtavilla paikoilla. Useasti kaupungin asioita hoidettaessa keskustelut alkavat Hamina-muistoilla, erityisesti Kirkkojärven marssi on jäänyt monen mieleen.

RUK on Suomen suurin johtajakoulu. Oppilaat ja varusmiehet saavat monipuolisen koulutuksen. Haminassa toimiva Etelä-Kymenlaakson ammatillinen toisen asteen oppilaitos Ekami käy keskustelua Maasotakoulun kanssa siitä, kuinka armeijassa saatuja oppeja voidaan hyödyntää armeijan jälkeisessä ammatillisessa koulutuksessa. Sotilas- ja siviilikoulutusten yhteen nitominen tukee molempia osapuolia ja antaa nuorelle yhtenäisen koulutuspolun työelämään.

Monesti mietimme, kuinka voimme vielä enemmän hyödyntää Haminan varuskunnassa tapahtuvaa korkeatasoista koulutusta. Meillä siviileillä on paljon opittavaa puolustusvoimien koulutuksesta esimerkiksi palautejärjestelmissä ja digitalisaation hyödyntämisessä.

Maasotakoululla ja yleisesti puolustusvoimien toimintoilla on Haminassa erittäin suuri merkitys. Se on yhteistyötä, elinvoimaa, kulttuuria, yksi kaupungin kulmakivistä. Maanpuolustus on meillä arkea, on etuoikeus olla mukana maanpuolustustyössä yhdessä hyvien kumppaneiden kanssa. Olemme löytäneet tavat toimia, missä kukin tunnistaa roolinsa ja kunnioittaa toisten työtä. ■

MAANPUOLUSTUSKOULUTUS MUUTOSTEN KESKELLÄ

MPK:n Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiiri etsii uusia toimitiloja Lappeenrannassa

Teksti ja kuva: tiedottaja Sari Pöyhönen

Maasotakoulun siirtynyt Lappeenrannassa Rakuunamäen historialliselta kasarmialueelta Leirikentälle, ja vapauttanut entiset rakennukset. Kiinteistöjen omistaja Senaatti-kiinteistöt eli valtio myy raken-

nuksia parhaillaan. Tämä vaikuttaa myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen eli MPK:n toimintaan: pitää löytää uusi toimisto.

- Meiltä lähtee tilat alta, MPK:n Kaakkois-Suomen piiripäällikkö eversti (evp) **Hannu Hyppönen** toteaa.
- Olen koputtanut Maasotakoulun johtajan ovea ja kysellyt tiloja Maasotakoulun yhteydestä Leirikentällä. Ilman Maasotakoulua MPK ei voi toimia ja yhteistyö välillämme on elintärkeää. Yhteistyö Maasotakoulun kanssa sujuu erinomaisesti. Maasotakoulu tilaa MPK:lta kursseja ja saamme Maasotakoulun ja puolustusvoimien tuella koulutus- ja toivottavasti myös toimitilat, Hyppönen kertoo.

Monia eri vaihtoehtoja MPK:n toimitiloiksi Lappeenrannassa on ja asia ratkeaa lähiaikoina. Lappeenrannassa MPK:lla työskentelee kolme henkilöä: piiripäällikkö ja kaksi koulutuspäällikköä. He ovat kaikki entisiä ammattisotilaita.

Isoja muutoksia näkyvissä

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiiri järjestää kursseja, joista osa on puolustusvoimien ja Maasotakoulun tilaamia koulutuksia reserviläisille, osa vapaaehtoisille. Kurseille osallistui vuonna 2018 noin 5 000 henkilöä.

MPK:n Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiiri järjestää Maasotakoulun tilauksesta reserviläisille muun

muassa kouluttajakoulutusta, ase- ja ampumakoulutusta, taisteluensiapu-, kuljettaja-, tarkka-ampuja- ja aselajikoulutusta.

- MPK:n kurssit valmistelevat reserviläisiä kertausharjoituksiin, Hannu Hyppönen sanoo.

Puolustusministeriö päättää vuoden 2018 loppuun mennessä, siirretäänkö sotilaallinen maanpuolustuskoulutus MPK:lta suoraan puolustusvoimille. Ministeriön asettama työryhmä valmistelee asiaa. Edessä näkyy mahdollisesti suuria muutoksia, mutta ne astunevat voimaan vasta vuonna 2020. Aikaa sopeutumiselle siis on.

Sotilaallisen maanpuolustuskoulutuksen lisäksi MPK järjestää kokonaisturvallisuus- ja varautumiskoulutusta, johon voivat osallistua kaikki 18 vuotta täyttäneet ja 16 täyttäneet vanhempien suostumuksella. ■

Maanpuolustuskoulutusyhdistys eli MPK:

Perustettu 1993 koulutusorganisaatioksi, joka kouluttaa kansalaisia selviytymään arjen vaaratilanteissa ja poikkeusoloissa.

MPK:n tehtävät määritellään laissa vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta. MPK:n toimintaa ohjaa ja valvoo puolustusministeriö.

MPK jakautuu 9 maanpuolustuspiiriin, joista yksi on Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiiri.

Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiirissä toimii noin 120 vapaaehtoista ja kolme palkattua työntekijää.

Kaakkois-Suomessa MPK järjesti vuonna 2018 noin 200 kurssia, joihin osallistui noin 5 000 henkilöä yli 11 000 koulutusvuorokauden aikana Haminassa, Kouvolassa, Lappeenrannassa ja Mikkeliissä.

MAAKUNTAKOMPPANIA VALMIUDESSA

Etelä-Karjalan Maakuntakomppanian reserviläiset harjoittelivat Taipalsaaren ampuma-alueella lokakuussa viikon ajan. Maakuntakomppania koostuu pääosin eteläkarjalaisista reserviläisistä, joille tämä viikko oli myös kertausharjoitus. Harjoitukseen osallistui noin 50 reserviläistä.

Teksti: tiedottaja Sari Pöyhönen | Kuvat: Miika Kangasniemi / PV

-Mukana on reserviläisiä Etelä-Karjalasta ja ammattisotilaita. Jalkaväkikoulussa kurssilla olevat aliupseerit kouluttavat reserviläisiä. He saavat hyvää synergiaa ja kokemusta, kun saavat kouluttaa reserviläisiä, harjoituksen johtaja kapteeni **Simo Puumalainen** Maasotakoulusta kertoo.

Maasotakoulu järjestää useita kertausharjoituksia vuosittain lähinnä Lappeenrannan ja Haminan seuduilla.

-Maasotakoulu kouluttaa kertausharjoituksissa noin tuhat reserviläistä vuodessa, Maasotakoulun esikuntapäällikkö everstiluutnantti **Esa Hyttiäinen** sanoo.

Viikon yksi rasti oli iskuharjoitus, toinen väijytyksen harjoittelua. Aluksi harjoiteltiin paukku-patruunoilla, lopuksi ammutaan ”kovilla”.

- Harjoitus huipentuu taisteluammuntoihin, joissa harjoitellaan hyökkäystä ja puolustusta, kapteeni Puumalainen sanoo.

Väijytysrasti olisi voinut mennä sinkoamputjana toimineella reserviläisellä paremminkin. **Pasi Tikka** Luumäeltä joutui lopettamaan rastin, koska hänen käytössään oleva simulaattorijärjestelmä kuulutti: ”tuhottu -- tuhottu -- tuhottu”. Kuulutus tarkoittaa, että suorituksessa oli parannettavaa. Vihollinen havaitsi Tikan olinpaikan ja pääsi jyvälle.

-Minulla oli huono piilopaikka, reserviläinen Pasi Tikka arvioi syitä.

Ei kuitenkaan syytä huoleen. Harjoitus jatkuu ja Tikka pääsee peliin mukaan kouluttajan ”palautettua” tai ”elvytettyä” hänet. Simulaattorikypärä ja muut varusteet laitetaan päälle taas, kun seuraava rasti ja tehtävä koittavat.

Kaksisuuntainen simulaattorijärjestelmä (KASI-järjestelmä) on ollut puolustusvoimien käytössä yli kymmenen vuotta. Järjestelmän kautta harjoituksen kouluttajat ja johto saavat tiedon taistelijan sijainnista ja toiminnasta. Harjoitus ja sen kulku tallentuvat järjestelmään. Näin ollen jälkikäteen sotilaat oppivat tekemistään virheistä ja toki myös onnistumisista.

Pasi Tikan siviiliammatti on linja-autonkuljettaja. Kertausharjoituksissa hän usein toimii kuljettajana, jo-

ten siviilissä hankittu kokemus ja taito hyödynnetään myös maanpuolustuksessa.

- Olen ollut kertausharjoituksissa useita kertoja kymmenen vuoden aikana. Ensin olin mukana MPK:ssa (Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä) ja sitten Maakuntakomppaniassa, Tikka kertoo.

Reserviläisten kouluttajina harjoituksessa toimivat Maavoimien aliupseerit, jotka osallistuivat syksyllä 2018 Maasotakoululla yleistason 1 maavoimaopintoihin. Opinnot ovat osa ammattisotilaiden, Maavoimien aliupseerien, täydennyskoulutusta.

Kapteeni Simo Puumalainen.

- Opiskelijat jaettiin työryhmiin, joissa aliupseerit saivat tehtäväkseen koulutuksen suunnittelun joukkojen perustamisesta aina viimeisen harjoituspäivän taisteluammuntoihin asti, kertoo Koulutuksen suunnittelu ja johtaminen - osajakson vastuuopettaja yliluutnantti **Antti Hämäläinen** Maasotakoulun Jalkaväkikoulusta.

- Tämä harjoitus oli yleistason 1 maavoimaopintojen yksi tärkeimmistä koulutustapahtumista.

Reserviläisten antama palaute työryhmille oli kiitettävä: keskiarvoksi tuli 4,3 kun paras arvosana olisi 5.

Maavoimaopintojen jälkeen aliupseerien täydennyskoulutus jatkuu myöhemmin omiin aselaji- ja toimialaopintoihin, esimerkiksi tykistö-, jalkaväki- tai johtamisjärjestelmäopintoihin. ■

EERO LAURI ELÄÄ JA HENGITTÄÄ RESERVIUPSEERIKOULUA

Teksti: tiedottaja Sari Pöyhönen | Kuva: Kirsi Lauri

Uusi elämänvaihe koittaa, kun haminalainen eversti (evp) **Eero Lauri** jää eläkkeelle RUK:n oppilaskunnan kannatusyhdistyksen toiminnanjohtajan tehtävästä keväällä 2019. Lauri elää ja myös kasvoi vahvasti sotilasympäristössä, sillä hänen isänsä ja isoisänsä olivat myös upseereita.

- Ukki opetti Reserviupseerikoulussa 1920-luvun lopulla ratsastusta ja kaikkea hevosiin liittyvää. Isä opetti panssarintorjuntaa ja minä kranaatinheitinasioita, Eero Lauri kertoo.

Eero Lauri on ensimmäinen upseeri kolmannessa polvessa Suomen itsenäisyyden aikana.

- On muitakin upseereita kolmannessa polvessa, mutta he ovat minua nuorempia. Ja nykyään on joku upseeri myös neljännessä polvessa, Lauri tietää.

- Isä sanoi minulle aikoinaan, että ”on viisasta, että me emme palvele samassa sotilasläänissä”. Se oli fiksu idea ”hygieniasyistä”. Kun hän siirtyi reserviin, kysyin, että voinko nyt tulla saman sotilasläänin alueelle RUK:uun töihin. Hän vastasi, että joo tottakai, nyt voit tulla, Lauri sanoo.

Myös Laurin tytär Essi Lauri suoritti RUK:n kurssin 221 Kallio.

JÄNNITTÄVIN TILANNE Laurin varusmiesaikana oli se, kun hän Lappeenrannassa odotti tietoa seuraavasta palveluspaikasta.

- Seisoimme Rakuunakoulun käytävällä ja kuulimme, ketkä pääsivät RUK:uun Haminaan.

Lauri pääsi. Myös aika upseerikokelaana ja viisi viikkoa ampumaleirillä Lapissa kasvatti. Siellä minun

piti junailla ja järjestellä asiat, hitsauduimme yhteen ja olin ylpeä omasta joukostani, Lauri muistaa.

Parhaat palveluspaikat ammattisotilaan uralla Laurin elämässä on ollut Reserviupseerikoulun lisäksi silloinen Taistelukoulu Tuusulassa.

- Jalkaväen koulutusta ajatellen Taistelukoulu oli ammatillisesti eteenpäin vievä paikka. Siellä sain osallistua taktiikan opettajana myös isoihin tutkimushankkeisiin.

Ajat muuttuvat

Jo lapsena Eero Lauri eli sotilas-elämää isänsä työn kautta. Hän näkee muutoksia sotilaiden maailmassa.

Silloin asuttiin kasarmialueella ja vain jotkut asuivat kaupungilla. Nykyään asutaan myös eri paikkakunnilla ja reppurin roolia on enemmän. Varuskunnassa käydään ”vain” töissä.

- Pienen pojan muistikuvissa koko meidän kerrostalo muutti kesäksi Mäntlahteen varuskunnan virkistysalueelle ja naapurin majuri lähti isäni, yliluut-

nantin, kanssa usein kalaan. Nykyään yhteisöllisyys on muuttunut jotenkin toisenlaiseksi.

Nuorena miehenä Laurille ei ollut täysin selvää, pyrkiikö hän isänsä ja isoisänsä jalanjäljissä sotilasuralle.

- Olin kiinnostunut rakennusmestarin ammatista ja laivanrakennuksesta. Mutta kun varusmiespalvelus alkoi, minulle vahvistui, että pyrin sotilasuralle ja pääsin. Helpotti omaa uraa, kun olin sivusta seurannut isän työtä ja tiesin, mihin olin lähtenyt.

Puolustusvoimat ja Reserviupseerikoulu muuttuvat vuosien ja vuosikymmenien myötä, samaan tapaan kuin koko yhteiskunta. Suurin muutos Eero Laurin mukaan ovat kurssien volyymit ja niiden pienentyminen.

- Minun nuorena ollessani RU-kursseja järjestettiin kolme kertaa vuodessa, nyt kaksi kurssia. Kurssin vahvuus oli silloin noin 800 upseerioppilasta, nyt se on 600-650. Vielä aiemmin vahvuus oli jopa 1 200 henkilöä. Tämä vaikuttaa myös henkilökunnan määrään ja tarpeeseen.

Myös Puolustusvoimien kalusto on kehittynyt, samoin henkilökohtaiset varusteet. Välineiden lisäksi kulttuuri ja ihmiset muuttuvat.

- Asevelvolliset pitivät nuoruudessaan enemmän etäisyyttä sotilashenkilöihin. Nyt ollaan avoimempia, osataan atk-asiat, hallitaan kielet ja ollaan kansainvälisempiä.

- RUK oli aikansa kuva silloin ja on nytkin.

Kurssin jälkeen tyhjä olo

Reserviupseerikoulun oppilaskunnan kannatusyhdistys on ollut Eero Laurille hyvä näköalapaikka ja mainio tapa tutustua nuoriin ja kummikurssilaisiin sekä toiminnan tukijoihin.

- Tuntuu hyvältä, kun näkee, kuinka oppilaskunnan organisaatio menestyy. Kuinka oppilaskunta ja sen hallituksen kaverit kasvavat sen kolmen kuukauden aikana, jonka he ovat RUK:ssa. Ja sitten heidän pitääkin valitettavasti lähteä pois, Lauri kertoo.

- Huippuhetkiä on, kun RU-kurssin päätöspäivänä he marssivat Kadettikoulunkatua (Haminassa) ja sitten he poistuvat linja-autoihin. Tulee tyhjä olo. Ja onneksi kohta tulee uusi kurssi.

- Ja millaisia kavereita heistä tulee! Sieltä tulee tulevaisuuden yhteiskunnan rakentajiksi insinöörejä, kauppiaita, vikamiehiä, poliitikkoja, upseereita ja niin edelleen.

Kummikurssilaisten tapaamisissa tuntuu siltä, kuin kaikki vanhemmat kurssilaiset olisivat harjoitelleet saman ison tutun kiven alueella eri harjoituksissa 30 vuotta sitten. Sitä hienojen kokemusten lumousta ja tarinointia on turha särkeä keskeyttämisillä vilkkaan keskustelun tuoksinassa.

Paras paikka on RUK

Parhaaksi palveluspaikaksi Eero Laurin sotilasuralla nousee selvästi Reserviupseerikoulu ja Hamina. Miksi? Oma henki, yhteen hiileen puhaltaminen ja yhteistyö selittävät ykkössijaa.

- Yhteistoiminta toimii edelleen eri aselajien kanssa. Se on talon tavaramerkki, Lauri perustelee.

Koulutus ja elinikäinen oppiminen on Laurille tärkeä asia.

- Se koskee myös johtamista. Ei Reserviupseerikoulusta valmistu täysin valmiita johtajia. RUK on vasta alku johtajan uralla. Se on kuin ajokortti.

- Monet asiat muuttuvat, mutta RUK:n, oppilaskunnan ja kannatusyhdistyksen perusasiat pysyvät samoina, siis ihmisten kouluttaminen ja kasvattaminen, Lauri toteaa.

Eero Laurin motto ja neuvo nuorille on ”opiskele-malla eteenpäin, niin pitkälle kuin vaan pääsee”.

- Nykyään maailma on kovempi ja hektisempi. Ihmisel-lä pitäisi olla kaksi tai kolme ammattia. Parasta olisi, jos RU-kurssilainen pääsee ilman välivuotta opiskelemaan tai töihin, joista oikeasti tykkää.

- Joukkotuotantoyksikön asevelvollisen osalta toivon, ettei tulisi syrjäytymistä ja jokainen löytäisi paikkansa yhteiskunnassa.

Eläkkeelle keväällä

Huhtikuun alussa 2019 Eero Lauri ja hänen vaimonsa Kirsi jäävät eläkkeelle. **Kirsi Lauri** eläköityy samana päivänä pitkäaikaisena rukkilaisena RUK:n tiedotussih-teerin tehtävästä. Aikaa riittää rakkailla harrastuksille, kuten purjehdukselle. Myös vuonna 2018 syntyneen tyttärentyttären kanssa voi viettää enemmän aikaa. Muitakin menoja riittää.

- Olen edelleen rotary ja ehkä ehdin paremmin ko-kouksiin. En ole hylkäämässä kannatusyhdistystä ja kuulun RUK-museon toimikuntaan. Tapaan upsee-rioppilaita ja olen mukana opastamassa museossa, kun tulee vierailijaryhmiä.

RUK-museo sijaitsee Haminassa osoitteessa Ka-dettikoulunkatu 8, lähellä varuskuntaa ja RUK:n pää-rakennusta, ja Haminan sotilaskotia, jossa Eero Lauri usein istuu kahvittelemassa. ■

Eero Lauri

RUK:n oppilaskunnan kannatusyhdistyksen toi-minnanjohtaja vuodesta 2005 alkaen. Jää eläkkeel-le 1.4.2019.

Syntynyt vuonna 1954.

Eversti evp., reservissä vuodesta 2005 alkaen.

Asuu Haminassa vaimonsa Kirsin kanssa.

Harrastaa purjehdusta, mökkeilyä, retkeilyä ja matkustelua.

TYKISTÖJÄRJESTELMÄN KEHITTYMINEN

- UUTTA SUORITUSKYKYÄ

Teksti: majuri Mika Hannukkala (Maataistelukeskus), majuri Pekka Kinnunen (Tutkimus- ja Kehittämisosasto) everstiluutnantti Petri Haataja (Tykistökoulu)

Tykistöaselajin perinteiset arvot ovat piiru, metri ja sekunti. Viime vuosien aikana aselajia on kehitetty merkittävästi ja laaja-alaisesti. Kehittämisen suuntalinjaa kuvastanee parhaiten arvoista johdettu kolminaisuus tarkemmin, pidemmälle ja nopeammin. Kehitys on selkeimmin havaittavissa uusina materiaalihankintoina, kuten K9- raskaina panssarihaupitseina, maalinpaikannuslaitteina tai komentopaikkakontteina. Järjestelmää kehitettäessä on syytä kuitenkin huomioida, että suorituskyky koostuu kolmesta kokonaisuudesta; materiaalista, henkilöstöstä ja käyttöperiaatteista.

Näin myös Maasotakoulun eri tykistötoimijat - Maataistelukeskus, Tutkimus- ja kehittämisosasto sekä Tykistökoulu - vastaavat kukin yhdestä kokonaisuudesta yhteisen päämäärän saavuttamiseksi.

Maataistelukeskuksessa tykistötutkimusala keskittyy yhdessä muiden tutkimusalojen kanssa pitkälle ulottu-

vaan tutkimukseen. Tutkimukset toteutetaan Maavoimien esikunnan tilauksesta ja ohjauksessa. Tutkimuksella luodaan perusteita joukkojen organisaatioiden sekä käyttö- ja toimintaperiaatteiden kehittämiseksi. Tutkimuksella vastataan kysymyksiin: ”Mitä vaikuttavuutta halutaan saada aikaan?” ja ”Mitä kyvykkyyksiä tarvitaan vaikuttavuuden aikaansaamiseksi?”.

Tutkimus- ja kehittämisosaston Tykistösektori keskittyy järjestelmän materiaaliinsa toteuttamalla hankkeiden tarvitsemaa teknistä tutkimusta. Hankkeiden tueksi toteutetusta testaustoiminnasta näkyvimpiä esimerkkejä ovat K9-kenttäkoe marraskuussa 2016, Bonus-ampumatarvikkeen ammunta keväällä 2017 ja Pohjoinen18-harjoituksen yhteydessä toteutettu vastatykistötutkien kenttäevaluointi. Pitkäkestoiseen ALTYK-hankkeeseen liittyvät testit ja kenttäkokeet ovat tuottaneet monia materiaalisia ratkaisuja, joita

tullaan hyödyntämään myös raskaissa panssarihaupitsipattereissa ja vastatykistötutkayksikössä.

Tykistökoulu keskittyy osaavan henkilökunnan kouluttamiseen tykistöjärjestelmien käyttäjiksi ja käyttäjien kouluttajiksi. Ilman osaavaa henkilöstöä ei kalleinkaan monipuolisilla ominaisuuksilla varustettu järjestelmä tuota parannusta suorituskykyyn. Tämä vaatii sekä järjestelmien käytön että käyttöperiaatteiden tuntemista. Tykistökoulun on oltava myös jatkuvasti tietoinen uusien tulevien järjestelmien asettamista vaatimuksista koulutukselle. Tänäkin kadettien opetussuunnitelmaan kirjatut muutokset vaikuttavat vasta vuonna 2021 valmistuvien kadettien osaamiseen. Siksi Tykistökoulun on tehtävä jatkuvaa yhteistyötä sekä Maasotakoulun eri tykistötoimijoiden että tykistön varusmieskoulutusta antavien yksiköiden kanssa. Tämä toteutuu hyvin osana Tykistön kehittämisen johtoryhmää, johon kaikki edellä mainitut toimijat kuuluvat.

Tarkemmin

Tykistön mittauskäytön parannuksella on kehitetty niin tuliasemamittausten kuin maalin paikannuksen tarkkuutta. Näillä materiaalisilla parannuksilla (Sternahyrräsuuntakehä ja maalinpaikannuslaite MPL15) saadaan paremmat perusteet hakeutuvien ja ohjautuvien ampumatarvikkeiden kuten Bonus-panssariuorma-ammuksen ja raskaan raketinheittimen uusien ampumatarvikkeiden käytölle. Samalla uudet välineet vähentävät mittauksiin kuluva aikaa.

Pidemmälle

Raskaan raketinheittimen uusien rakettien osalta tykistöjärjestelmien kantama on kasvamassa jo yli 70 kilometriin. Raskaan K9-panssarihaupitsin koeammunnassa on testattu pitkän kantaman laukausta ohjaussytyttimien kanssa. Tällä yhdistelmällä voidaan tulevaisuudessa saavuttaa yli 40 kilometrin kantama tarkkuuden pysyessä hyvällä tasolla.

Nopeammin

Nopeuden parantuminen on kokonaisuudessa monien tekijöiden summa. Keskeisimpiä nopeutta edistäviä materiaalisia tekijöitä ovat johtamisjärjestelmien ja -ohjelmistojen kehittyminen, mittausten nopeutuminen sekä liikkuva tykistö (K9). Uusien järjestelmien myötä tykistö kykenee ampumaan tarkasti minuuteissa kymmenien kilometrien päähän tilanteeseen sopivin ampumatarvikkein ja väistymään tuliasemista, ennen kuin viimeiset ammuksiset vaikuttavat maalissa. Tämä oli vielä 2000-luvun alussa tykistöjärjestelmän osalta unelmaa, RSRAKH:n ja AMOS-KRH:n myötä siitä tuli konkretiaa ja tänään tämä on jo arkipäivää. ■

” MAASOTAKOULUN ERI
TYKISTÖTOIMIJAT
- MAATAISTELUKESKUS,
TUTKIMUS- JA
KEHITTÄMISOSASTO
SEKÄ TYKISTÖKOULU -
VASTAAVAT KUKIN YHDESTÄ
KOKONAISUUDESTA
YHTEISEN PÄÄMÄÄRÄN
SAAVUTTAMISEKSI. ”

KORSUT RAKENTUVAT YHTEISTYÖLLÄ

Vuosittainen Suoja18- valmiusrakentamisharjoitus toteutettiin touko-syyskuussa 2018. Harjoitus muodostui viidestä osaharjoituksesta. Maavoimien osuus harjoituksesta oli Kaakkois-Suomessa, pääasiassa Lappeenrannan alueella. Suoja 18 -harjoituksen maavoimallisen osuuden johtajana toimi Pioneerikoulun johtaja everstiluutnantti Petteri Korvala Maasotakoulusta. Suoja -harjoituksia on järjestetty vuodesta 2011 alkaen.

Teksti: tiedottaja Sari Pöyhönen | Kuvat: Miika Kangasniemi, Sari Pöyhönen / PV

Maavoimien Suoja 18- harjoituksessa harjoiteltiin linnoittamista yhdessä siviiliyhteistoimintaosapuolien ja Rajavartiolaitoksen kanssa. Harjoitus järjestettiin sekä puolustusvoimien että yksityisten maanomistajien hallinnoimilla alueilla. Puolustusvoimat ja maanomistajat sopivat maankäytöstä ja poikkeavasta toiminnasta alueella. Tuloksena saatiin muun muassa arvokkaita kokemuksia maankäyttösopimusten tekemisestä siviilien ja sotilasorganisaatioiden kesken, everstiluutnantti **Petteri Korvala** sanoo.

Rakennusyritys YIT rakensi harjoituksessa maastoon tuliasemia, johtamispaikkoja ja majoituslinnoitteita, joista osa koottiin ikään kuin jättimäisistä, betonisista legopalikoista. Yhteensä yhden partion tuliaseman betonielementtien paino oli 14,3 tonnia.

Työt sujuivat hyvin ja rakenteet saatiin valmiiksi parissa päivässä. Kaivinkoneilla kaivettiin maastoon kuoppia, joihin betonielementit aseteltiin taisteluasemiksi ja hirsielementtejä korsuiksi. Sen jälkeen linnoitteet peiteltiin maaineksella. Rakennelmat maastoutuvat ajan myötä maisemaan.

”Olen veteraanin muija”

Kaivinkoneiden möyriminen metsässä saattoi vaikuttaa ensi näkemältä hurjalta, mutta maanomistajat eivät kauhistuneet. Maanomistajien kanssa tehtiin sopimukset maankäytöstä ja sovittiin vuokrahinnasta. Lisäksi maanomistajat saivat valtiolta korvauksen, jos harjoituksesta aiheutui vaurioita puustolle.

- Ei tämä normaalia rakentamista kummempaa ole. Raha ei tässä ole tärkeä asia. Olen sen verran isänmaallinen, sanoo maanomistaja **Jorma Jalovaara** Lappeenrannasta.

Jalovaara suostui yhteistyöhön, kun viranomaisilta tuli kirje. Siinä kysyttiin, voisiko puolustusvoimat käyttää hänen omistamaansa aluetta Suoja-harjoituksessa. Myös lappeenrantalainen **Anneli Räihä** antoi mielellään maitansa harjoituksen käyttöön. Korvaus ei ole suuren suuri, mutta kohtuullinen.

- Olen veteraanin muija ja isä oli viisi vuotta sodassa. Vaikka ei olisi tullut ollenkaan korvausta, niin olisin antanut maat käyttöön, Räihä toteaa.

Anneli Räihä ja evl Aki Mustonen.

Sotilaiden ja siviilien vahva yhteistyö ainutlaatuista

Pioneeritarkastaja eversti **Matti Lampinen** sanoo, että sotilaat, maanomistajat ja siviilitoimijat sitoutuvat vahvasti yhteistyöhön Suoja 18-harjoituksessa.

- Suomessa toimiva järjestelmä on ainutlaatuinen Euroopassa. Suomalainen asevelvollisuusjärjestelmä luo hyvät yhteydet puolustusvoimien ja siviilimaailman välille. Puolustusvoimilla on hyvää yhteistyötä siviilissä työskentelevien ammattilaisten kanssa. Me olemme ammattisotilaita, he ovat ammattilaisia omalla alallaan, Lampinen kertoo.

Puolustusvoimat ei siis ole irrallaan muusta yhteiskunnasta, vaan päinvastoin: yhteys pitää olla tiivis. Sotilaat tekevät sotilaiden työt, kun taas rakennusalan ammattilaiset tekevät omaa työtään.

- On turha mennä neuvomaan ammattilaisia.

Suoja-harjoituksessa me puolustusvoimina asetamme vaatimukset rakennettaville linnoitteille ja yritys rakentaa sen mitä sovittiin, Suoja18-harjoituskokonaisuuden johtaja everstiluutnantti **Aki Mustonen** sanoo.

Luovuudelle tarvetta ja tilaa

Rakennusyritykselle Suoja-harjoitus tarkoittaa vaihtelua arkipäivään. Maastossa korsun rakentaminen vaatii enemmän luovuutta ja jopa improvisointia kuin normaalirakentaminen. Luovuudelle on tarvetta ja tilaa.

- Esiin tuleviin ongelmiin etsitään työn ohessa aina ratkaisu, joka toimii parhaiten. Nyt esimerkiksi jouduimme hieman siirtämään korsujen paikkaa, koska maasto on haasteena. Kalliota tulee vastaan joka puolella, työmaapäällikkö **Antti Mustajärvi** YIT:stä kertoo.

Puolustusvoimat on tehnyt kumppanuussopimukset neljän suuren suomalaisen rakennusyrityksen kanssa. YIT:n kanssa sopimus tehtiin vuonna 2016.

- Yhteistyö on ympärivuotista. Välillä rakennetaan, välillä suunnitellaan ja kehitetään, kertoo projektipäällikkö **Pekka Kivelä** YIT:stä.

Resurssit tulevat yhteistyön myötä tehokkaasti käyttöön. Kuitenkin pitää harjoitella säännöllisesti, jotta yhteistyö sujuu aina mutkattomasti. ■

MAAVOIMIEN TUTKIMUS

- TULEVAISUUDEN TUTKIMUKSEN MENETELMISTÄ

Teksti: Ville Huupponen, Maavoimien tutkimuskeskus.

Tulevaisuus ja erityisesti tulevaisuuden tutkimus kuulostaa mielenkiintoiselta aiheelta. Koska varsinaista kristallipalloa ei ole vielä saatu käyttöön, onkin tulevaisuudesta hankittavan tiedon saamiseen käytettävä kokonaan eri menetelmiä. Tulevaisuuden pohtiminen on itsessään jo mielenkiintoista, mutta tieteellisen tiedon hankkiminen tulevaisuudesta voi olla ajoittain myös tylsää ja työlästä puurtamista. Seuraavaksi käydään läpi lyhyt katsaus elementteihin, mistä tulevaisuuden tutkijan kristallipallo koostuu.

Maataistelukeskuksen tutkimus perustuu operatiivis-taktisen sekä teknisen kehityksen seuraamiseen sekä sen analysointiin. Tutkimuksemme on pääsääntöisesti tilaustutkimusta, jonka perimmäisenä tavoitteena on hankkia perusteet maavoimien kehittämiseksi. Tutkimus perustuu aineistojen sekä lähteiden, kuten tutkimustietokantojen, tieteellisten julkaisujen, sotilasaikakauslehtien ja internetsivujen avulla tapahtuvaan ymmärryksen ja ammattitaidon päivittämiseen.

Tulevan ennakkointia

Yksinkertaisimmillaan tulevaisuuden tutkiminen on tulevan ennakkointia toteutuneen perusteella perustuen historian sekä nykyhetken tarjoamiin kiinnekohtiin. Menetelmän tieteellinen nimitys on ekstrapolaatio tai ekstrapolointi. Se on pohjimmiltaan yksittäisen tekijän kehityskulun lineaarinen mallintaminen, joka perustuu tekijään vaikuttavien tunnettujen kausaalisten syiden tuntemiseen. Ekstrapolaation keskeiset haasteet ovat sen tuloksen epävarmuuden kasvaminen mitä pidem-

mälle tulevaisuuteen ennuste ulottuu sekä nykyhetken kausaalisten oletusten vääjäämätön muuttuminen tulevaisuudessa. Ekstrapolaatio on strategiantutkimuksessa yleisesti käytetty menetelmä.

Suhde emotieteeseen tärkeä

Monet tulevaisuuden tutkimuksen menetelmät sekä tarpeet kumpuavat valtiotieteen sekä yhteis-

kuntatieteen tutkimuksen tarpeesta. Strategiassa sekä yhteiskuntatieteessä tutkimuksen kohde, valtioiden väliset suhteet ovat itsessään kompleksien kompleksien, jonka keskeisin haaste tulevaisuuden tutkimuksen osalta on mallintaminen. Taktiikassa tutkittava ilmiö, taistelukenttä, joukko, tai käyttöperiaate on ilmiönä kompleksinen

mutta helpommin rajattavissa ja mallinnettavissa verrattuna strategian tutkimusalan ilmiöihin. Tulevaisuuden tutkimuksen osalta on taktiikkaa ilmiönä kuitenkin mahdollista lähestyä strategian tutkimuksen paradigmaa sekä tutkimusmenetelmiä hyödyntäen. Suurin eroavaisuus tulevaisuuden tutkimuksessa taktiikan sekä strategian välillä onkin niiden suhde ns. emotieteeseen.

Sopivin menetelmä valittava

Taktiikan tulevaisuuden tutkimuksen keskeiset työkalut ovat skenaariomenetelmä, tapaustutkimus sekä erilaiset verkostonanalyysit. Tosin menetelmän käyttäminen edellyttää relevanttia aineistoa. Tulevaisuuden taktiikan tutkimuksen aineistohankintastrategiaan on valittava sopivimmat menetelmät. Niitä vaikuttavat olevan aiemmissa tutkimuksissa osoitettuihin kausa-

liteetteihin perustuva, ekstrapolaation kautta syntyvät lineaariset arviot erilaisten trendien kehittymisestä sekä delfoi-menetelmän kautta syntyvät tieteellisesti pätevät asiantuntija-arviot tulevaisuuden taktiikasta.

Konsepti huomioi epävarmuudet

Sopivin tapa tutkimuksen tulosten esittämiseen tulevaisuuden kohdistuvassa tulevaisuuden tutkimuksessa on konsepti. Se on tulosten epävarmuudet huomioiva esitystapa parhaasta mahdollisesta tulevaisuuteen sijoittuvasta tavoitetilasta. Järjestelmällisesti laaditut, tutkimukseen perustuvat konseptit toimivat myös kehitettävien suorituskykyjen vaatimusten hallintaa tukevana perusteasiakirjoina. Taktisen konseptin keskeisin sisältö onkin tulevaisuuden sijoittuvat konseptuaaliset käyttötapakuvaukset, joihin perustuen voidaan laatia erilaisia järjestelmävaihtoehtoja tulevaisuuden todellisuuden toteuttamiseksi. Tulevaisuuden eri järjestelmien sekä systeemien kuvaamiseen voidaan käyttää erilaisia vakiintuneita tapoja, kuten VMAR tai CATWOE.

Yrityksen ja erehdyksen kautta

Ontologia, eli oppi siitä mitä on ja mitä ei ole olemassa, on haasteellinen tulevaisuuden tutkimuksessa. Koska ilmiö, joka on kiistatta olemassa menneisyydessä tai nykyhetkessä ei välttämättä ole olemassa tulevaisuudessa. Yhtälailla kun emme voi asettaa nykyajan käsitteitä kuvaamaan historian tapahtumia, emme voi kuvata tulevaisuutta tarkasti tämän hetken käsitteillä. Tulevaisuuden tutkimuksen vaikeutena historian tutkimukseen verrattuna on yrittää peilata tulevaisuutta tämän hetken käsitteillä. Ensimmäiseen maailmansotaan valmistautuva sodanjohto kykeni ennakoimaan teollisen sodan ja ilma-aseen merkitystä taistelukentällä, eivät toisen maailmansodan päättäjät kyenneet näkemään kylmän sodan vastakkainasettelua ydinasedoktriineineen. Tämä johtuu siitä, että nämä ilmiöt eivät olleet olemassa vielä aikana, jolloin niihin tuli valmistautua. Tämä ilmiö johti etenkin ensimmäisen maailmansodan aikana taktiikan sekä sotatekniikan lyhytjänteiseen kehittämiseen inkrementaalisesti, yrityksen sekä erehdyksen kautta. Erilaisten uusien aseiden sekä taistelutekniikan kehitys tapahtui kyllä nopeasti tälläkin menetelmällä kehitykselle otollisten motivaatiotekijöiden vallitessa.

Miten saamme tulevasta tietoa?

Yhtä hankala kysymys tulevaisuuden tutkimuksen osalta on se, miten saamme siitä tietoa eli epistemologiset lähtökohdat. Tässä kohtaa tulee apuun tulevaisuuden tutkimuksen menetelmät kuten ekstrapolaatio. Hyvä esimerkki ekstrapolaation soveltamisesta on historian sekä nykyhetken empiirisen aineiston kautta muodostetun teorian soveltaminen tulevaisuuteen. Ivan Arreguin-Toft tutki erilaisia sotia ja konflikteja 200 vuoden ajalta ja tuli laajan empiirisen aineiston perusteella teoriaan suoran sekä sodankäynnin epäsuoran lähestymistavan kautta saavutettavan tuloksen todennäköisyydestä. Hänen mukaansa heikko vastustaja voittaa vahvemman vastustajan 63 prosentin todennäköisyydellä, mikäli käyttää suoraa lähestymistapaa taistelussa vastapuolen epäsuoraan lähestymistapaa vastaan tai päinvastoin.

Epäsuoraa ja suoraa

Hyvä esimerkki epäsuoran lähestymistavan käyttämisestä on Taliban-järjestön toiminta Afganistanissa. He taistelivat voimakkaampaa, konventionaalista voimaa eli liittoumaa vastaan epäsymmetrisin

keinoin, samalla sanoutumalla irti voimakkaamman, konventionaalisen osapuolen ymmärryksestä sodan kusta sekä lainalaisuuksista. Esimerkkinä päinvastaisesta voitaisiin pitää Jom Kippurin sodan taisteluita Siinailla, jossa heikompi vastustaja Israel voitti suoralla toiminnalla, aktiivisella hyökkäyksellä epäsuorasti toimivan voimakkaamman vastustajan Egyptin, joka luotti ilmatorjuntaohjusjärjestelmien suojassa toimivien uusien panssarintorjuntaohjusjoukkojen ratkaisevan taistelun.

Vaikka edellä esitetyt menetelmät voivat kuulostaa kovin abstrakteilta, on siitä kuitenkin mahdollista antaa niin sanottu jalkaväki-esimerkki taistelukentän peruselementtien tulen ja liikkeen tarkastelun kautta. Kuten monesti tulevaisuuden tutkimuksessa, niin on myös suomalaisen tulevaisuuden tutkimuksen lähtökohta historiassa ja etenkin suomalaisessa taktisessa ajattelussa ja sen kehittämisessä.

Tulen ja liikkeen järjestäminen

Menneisyyttä valaisee erinomaisesti majuri Juha Hollannin jalkaväen vuosikirjassa 2017-2018 julkaistu artikkeli Tuli ja Liike - Taistelun perustekijät osana

” ILMIÖT EIVÄT
OLLEET OLEMASSA
VIELÄ AIKANA,
JOLLOIN NIIHIN TULI
VALMISTAUTUA. ”

suomalaista taktista ajattelua 1920-luvulta 1950-luvulle. Hollannin mukaan suomalainen taktinen ajattelun perimmäinen ongelma 1920–30-luvuilla oli miten taistelukentän elementit, tuli ja liike on järjestettävä. Keskustelu velloi kuitenkin vain perusteissa, ryhmätasolla. Vasta sotien jälkeen keskustelun painopiste siirtyi jalkaväkiryhmän toiminnasta rykmenttien sekä prikaatien toimintaan. Keskustelu tulen ja liikkeen yhdistämisestä jakautui kahteen osaan:

- 1) ryhmän tulen ja liikkeen yhdistäminen ja
- 2) jalkaväen ja tykistön liikkeen yhdistäminen.

Singoilla luotiin panssarintorjunnan kevyisiin joukkoihin tähtäävä ratkaisu sekä kaikkiin aselajeihin kuuluva toimintatapa. Hollanti artikkelissaan pitää liikkuvuutta sodankäynnin alkuaikaisen kaltaisena tekijänä 1930–50-lukujen sotilaallisessa ajattelussa. Liikkeellä ja sen aikautuksella pyrittiin saavuttamaan edullinen alkuasetelma. Liikkeen osalta keskeisenä ongelmana oli maastoliikkuvuuden sekä tieliikkuvuuden välinen ristiriita. Tämä johtui kasvaneiden materiaalmäärien kuljetamisen tarpeesta sekä pyrkimyksestä löytää siihen soveltuva ja kustannustehokas väline. Ratkaisuksi vakiintui polkupyörä sekä traktori. Tavoitteena oli luoda kevyt, mutta tulivoimainen jalkaväki. 1960-luvun jalkaväen liikkuvuuden kehittämistä ajoi eteenpäin tavoite, jossa jalkaväen on pystyttävä liikkumaan vaikeassakin maastossa joustavasti, salaamaan liikkeensä ja iskemään metsän suojaavasta sylistä.

Nopeus oikealla hetkellä

Nykyään tulen ja liikkeen yhteensovittamisessa aika ja aikautuksen haaste ei ole väistynyt. On todettu, että myös tämän hetken taktiikan tutkimuksen kohteita ovat hyökkäyksen aikautus ja toimeenpanon nopeus. Ajan merkitystä operaatiotaidossa sekä strategias-
sa on pohtinut majuri Jan Hanska väitöskirjassaan *Times of war and war over time*. Hanskan mukaan tulevaisuuden osalta taistelukentän fyysinen nopeus on saavuttanut käytännöllisen ylärajansa, joten informaation jalos-

taminen tiedoksi ja järjeksi on lupaavampi kehityssuunta. Tulevaisuudessa ajan operaatiotaidollinen hyväksi käyttäminen tapahtuu henkisellä tasolla. Aikaa hallitaan hallitsemalla epävarmuutta ja kyvykkyydellä nopeaan toimintaan lupaavilla hetkillä. Perinteisten komentajan onnistumiseen johtavien ominaisuuksien lisäksi päätöksentekoon on kyettävä tuomaan intuitio, mielikuvitus sekä joustavuus. Komentajan on kyettävä olemaan rohkea ja uskallettava toimia toisessa tilanteessa, mutta olemaan varovainen ja huolellinen toisessa.

Automaation ja robotiikan vaikutus

Tulevaisuuden osalta on kyettävä arvioimaan myös tulevaisuudessa ilmioon vaikuttavia muita tekijöitä. Tulevaisuuden taistelukenttää muokkaavat myös yhteiskunnalliset ilmiöt, kuten automaatio ja robotiikka. Näiden vaikutus voidaan nähdä välillisesti vaikuttavan tulen ja liikkeen aikauttamiseen sekä aikakäsityksen muodostumiseen. Kuten on todettu etenkin tilannetietoisuuden kehittyminen parantaa joukkojen kykyä toteuttaa tehtäviä oikea-aikaisesti, jotta kyetään saavuttamaan mahdollisimman tehokas vaikutus. Yhtälailla Hanskan mukaan: ”Tilannetietoisuus nykypäivänä ei tarkoita ainoastaan joukkojen sijainnin ja tilanteen tietämystä taistelutilassa, vaan lisäksi kykyä kuvitella ja päätellä tulevia kehityskulkuja.”

Keinot sovellettavissa eri tasoilla?

Lopuksi voidaan todeta, että tulevaisuuden tulen ja liikkeen yhteensovittaminen tapahtuu näin ollen ennen kaikkea kognitiivisessa ulottuvuudessa, informaatioon pohjautuen. Taktiikan sekä operaatiotaidon keskusteluissa ja tutkimuksessa kognitiivinen ulottuvuus, ihmisen kyvyt, rajoitukset sekä mahdollisuudet hyödyntää informaatiota tulee näyttelemään yhä suurempaa osaa kokonaisuudesta. Toki strategian sekä operaatiotaidon osalta näin on enemmän ja vähemmän ollutkin vuosikymmenistä toiseen. Toisaalta tulevaisuudessa päätöksenteon tueksi taktisella tasolla käytössä olevan informaatio lähentyy määrältään strategista sekä operatiivista tasoa. Tämä voi tarkoittaa tulevaisuudessa sitä, että yhä enemmän niillä keinoilla, joilla jäsenämme ja mallinamme strategista ja operatiivista tasoa, on sovellusmahdollisuuksia myös taktisen tason toiminnan suunnittelussa, tutkimisessa sekä johtamisessa. ■

Kirjoittaja palvelee tutkimusalaohjohtajana Maavoimien tutkimuskeskukseen kuuluvassa Maataistelukeskuksessa, jonka vastuulla on maavoimien taktiikan tutkiminen ja kehittäminen. Maavoimien tulevien vuosikymmenten taktiikkaan liittyvä tutkimus lukeutuu tulevaisuuden tutkimuksen tutkimuskenttään, jolla on omat yhtymäkohtansa eri tieteenalojen tutkimustraditioihin, mutta myös omat lainalaisuutensa tutkimustoiminnan erityispiirteinä. Artikkelissa esitetyt mielipiteet ovat kirjoittajan omia ja ne perustuvat omiin kokemuksiin tutkimustyössä, tulevaisuuden tutkimusta käsitteleviin lähteisiin sekä muihin julkaisuihin.

Viitteet

1 Kuusi, Bergman, Salminen (toim); *Miten tutkimme tulevaisuuksia?*; Tulevaisuuden tutkimuksen seura ry, Sastamala 2013, s. 324.

2 Sivonen, *Tulevaisuuden ennakointi kansainvälisen turvallisuuden tutkimuksen kohteena*, Maanpuolustuskorkeakoulun Strategian laitoksen Julkaisusarja 1: strategian tutkimuksia; Helsinki 1998, s. 57.

3 Hyvänä esimerkkinä tulevaisuuteen sijoittuvasta konseptista voidaan pitää vuonna 2009 Kanadan laatimaa *Integrated Capstone-konseptia*. (copyright: Her Majesty the Queen, in right of Canada as represented by the Ministry of Defence; ISBN 978-1-100-16456-4).

4 Konseptien ja vaatimustenhallinnan suhteesta katso esim. Kosola, Jyri, *Vaatimustenhallinnan opas*, Maanpuolustuskorkeakoulun Sotataidonlaitoksen julkaisusarja 5, No 12, Helsinki 2013, s.62-67. Tai Huttunen, Mika Metteri Jussi; *Ajatuksia operaatiotaidon ja taktiikan laadullisesta tutkimuksesta*, Maanpuolustuskorkeakoulun julkaisusarja 2 Nro 1/2008, Helsinki 2008, s. 135-152.

1) ryhmän tulen ja liikkeen yhdistäminen ja

2) jalkaväen ja tykistön liikkeen yhdistäminen.

Singoilla luotiin panssarintorjunnan kevyisiin joukkoihin tähtäävä ratkaisu sekä kaikkiin aselajeihin kuuluva toimintatapa. Hollanti artikkelissaan pitää liikkuvuutta sodankäynnin

5 Arreguin-Toft, Ivan, *How the Weak Win Wars - At theory of asymmetric conflict*, Cambridge University Press 2005, s. 39, 200-205.

6 Hollanti Juha, Tuli ja Liike - Taistelun perustekijät osana suomalaista taktista ajattelua 1920-luvulta 1950 luvulle. , artikkeli julkaisussa *jalkaväen vuosikirja* 2017 - 2018, s. 12-24. sekä Liimatta, Hannu artikkeli samassa julkaisussa *Henkistä ja vähän muutakin tukea*. s. 25- 29.

7 Mattila, Riku, *Tutkimustoiminnalla perusteita jalkaväen kehittämiselle*, artikkeli julkaisussa *jalkaväen vuosikirja* 2017 - 2018, 41.

8 Hanska, Jan, *Times of war and war over times*, Maanpuolustuskorkeakoulun julkaisusarja 1: tutkimuksia nro 12, Helsinki 2017, s. iv.

9 Laaksonen, Ari; Honkela, Matti; Raunio, Simo: *Jalkaväen suorituskyvyn kehittäminen*, artikkeli julkaisussa *jalkaväen vuosikirja* 2017 - 2018, s. 12-24.

10 Hanska, Jan, *Times of war and war over times*, Maanpuolustuskorkeakoulun julkaisusarja 1: tutkimuksia nro 12, Helsinki 2017, s. iv.

MAASOTAKOULU JUHLI VUOSIPÄIVÄÄNSÄ

Teksti: tiedottaja Sari Pöyhönen | Kuvat: Miika Kangasniemi / PV

Maasotakoulun vuosipäivä on perinteisesti 19. lokakuuta. Vuonna 2018 juhlallisuuksia vietettiin 16. lokakuuta. Päivä alkoi seppeleenlaskulla Lappeenrannan sankarihautausmaalla. Sepeleen laskivat Maasotakoulun johtaja eversti **Kari Pietiläinen** ja kaksi kadettikurssin opiskelijaa.

Uusi lippu naulattiin

Maasotakoulun uusi lippu vanhan tilalle naulattiin Maasotakoulun vuosipäivän juhlassa. Lippua käyte-

tään eri tilaisuuksissa 50-70 kertaa vuodessa, joten uusi lippu tarvitaan tietyin väliajoin.

Maasotakoulun lippu naulattiin ensi kertaa eli otettiin käyttöön, kun tasavallan presidentti Tarja Halonen luovutti sen Maasotakoulun käyttöön 29.11.2001, samana vuonna, kun Maasotakoulu perustettiin. Näin ollen vanha lippu palveli melkein 17 vuotta.

Naulaajina toimivat Maasotakoulun vuosipäivän kunniavieraat ja henkilöstön edustajat. Lippuun tarvitaan 27 naulaa ja naulaajaa. Naulojen määrä symbolisoi

” VARUSKUNNASTA ON KAUPUNGILLE TALOUDELLISTA HYÖTYÄ JA ELINVOIMAA. ”

JP27 -jääkäripataljoonaa. Ensimmäisen naulan naulasi Maasotakoulun entinen ja ensimmäinen koulunjohtaja, prikaatinkenraali **Antti Lankinen**. Viimeisen naulan naulasi nykyinen koulunjohtaja eversti Kari Pietiläinen.

Lipun on suunnitellut heraldikko Liisa Kontiainen. Uuden lipun ompeli Kaisan kirjonta ja ompelu -niminen käsityöyrittäjä. Vanha lippu toimitetaan Sotamuseoon.

Varuskunta tuo kuntaan elinvoimaa

Vuospäivä juhlatilaisuudessa esitelmän Lappeenrannan sotilashistoriasta piti Lappeenrannan teknillisen yliopiston professori **Karl-Erik Michelsen**. Varuskunnilla on tärkeä merkitys kaupungeille ja kunnille.

- Kaupunki tarvitsee varuskuntaa ja varuskunta kaupunkia. On tärkeää, että ne tukevat toinen toistaan. Varuskunnasta on kaupungille taloudellista hyötyä ja elinvoimaa, Michelsen sanoo.

Vuospäivän kunniaksi Maasotakoulun henkilökuntaa palkittiin ja muistettiin. Melkein sata ansiokasta sotilashenkilöä ja siviiliä sai joko stipendin,

pienoislipun tai standaarin. Juhlapäivän musiikista vastasi Rakuunasoihtokunta. Juontajana toimi musiikineuvos **Seppo Hovi** ja solisteina **Mari Palo** ja **Hannu Lehtonen**.

Miksi juuri 19. lokakuuta?

Maasotakoulun vuosipäivä on lokakuun 19. päivänä. Maasotakoulun vuosipäiväksi valittiin ajankohta, joka sijoittuu sopivasti ratsuväen 30-vuotisen sodan Breitenfeldin taistelun vuosipäivän (7.9.) ja itsenäisyyspäivän väliin. Uudenmaan Rakuunat, jonka perinteitä Maasotakoulu vaalii, viettää perinnepäiväänsä Breitenfeldin taistelun vuosipäivänä. Lokakuu valikoitui juhlan kuukaudeksi, koska vuonna 1939 lokakuussa järjestettiin ylimääräiset kertausharjoitukset, juuri ennen talvisotaa.

Maasotakoulun perustamisen myötä vuonna 2001 Lappeenrannassa alkoi kadettikoulutus eli yliopistotasoinen ammattisotilaiden koulutus. Maasotakoulu oli vuoden 2007 loppuun Pääesikunnan alainen joukko. Kun Maavoimat perustettiin vuonna 2008, Maasotakoulusta tuli Maavoimien komentajan alainen joukko. ■

RAKUUNASOITTOKUNTA LAUKKAA KOHTI TULEVAA

Teksti: Rakuunasoittokunnan päällikkökapellimestari musiikkimajuri Riku Huhtasalo | Kuvat: Nuutti Nissinen, Miika Kangasniemi / PV

Täyttää laukkaa -musiikkisatu

Rakuunasoittokunnan syyskausi alkoi vauhdikkaasti musiikkikapteeni **Aino Koskelan** suunnittelemalla ja johtamalla Täyttää laukkaa! -musiikkisadulla. Se on tarina villistä Toni-ponista, joka haluaa oppia marssimaan sotilassoittokunnan kanssa paraatissa. Näytelmän nimi-osan esitti esiintyjä **Aapo Stavén**. Esityksiä järjestettiin kenraaliharjoituksen lisäksi kolme. Salit täyttyivät sekä

Esiintyjä Aapo Stavén ja musiikkikapteeni Aino Koskela.

Lappeenrannassa että Haminassa. Soittajatkin olivat innoissaan seuratessaan lasten vilpítőntä ja innostunutta osallistumista. Myös Etelä-Karjalan Eskadroonan ratsukot edustivat tyylikkäästi rakuunaperinteitä Lappeenrannan tapahtumissa, kiitos siitä heille.

Puolustusvoimat 100 vuotta

Puolustusvoimien ylikapellimestari musiikkieverstiluutnantti **Jyrki Koskinen** vieraili soittokunnan kapellimestarina syyskuussa. Hän johti konsertin Mikkelissä teemana Puolustusvoimat 100 vuotta. Konsertin solisteina olivat **Maria Tyyster**, **Mikael Konttinen** ja **Samir Demnati**.

Rakuunasoittokunnan päällikkökapellimestari **Riku Huhtasalo** johti Lappeenrannassa 16. lokakuuta pidetyn Puolustusvoimat 100 vuotta - Sisulla ja sydämellä -konsertin, jonka solisteina olivat **Mari Palo** ja **Hannu Lehtonen**. Konsertin yhtenä kantavana voimana oli musiikkineuvos **Seppo Hovi**. Hän nivoi tarinoillaan Puolustusvoimien historian ja esitetyn musiikin taitavasti, huumorilla höystäen yhdeksi kokonaisuudeksi. Kaikilla oli hauskaa Sefon juontoja kuunnellessa. Tästä todisteena oli yleisön riehakas nauru.

Perinnepäivästä joulun

Soittokuntien perinnepäivää 24. marraskuuta juhlittiin tuttuun tapaan konserttien merkeissä. Rakuunasoittokunta järjesti marraskuun lopulla konsertit Mikkelissä ja Lappeenrannassa teemalla Sotien sankarit arinoita. Konserteissa esitettiin musiikkia historiallisiin Napoleonin taisteluihin liittyen päättyen Normandian maihinnousun kautta Suomen kohtalon hetkiin. 4. joulukuuta on vuorossa perinteinen Ilta Isänmaalle -konsertti Lappeen Marian kirkossa. Konsertti tehdään yhteistyössä Karjalan Laulu-Veikkojen kanssa. Siitä on hyvä laskeutua itsenäisyyspäivän tunnelmaan ja valtakunnalliseen itsenäisyyspäivän paraatiin. Paraati

järjestetään Mikkeliissä Rakuunasoittokunnan toimies-
sa paraatisoittokuntana.

Rakuunasoittokunnan joulou on vuonna 2018 kon-
serttien osalta hiljaisempi kuin aiemmin. Tämä johtuu
suuresta määrästä muita tilaisuuksia. Yksi joulukon-
sertti kuitenkin järjestetään Mikkelin Sotilaskoti ry:n
100-vuotisjuhlien yhteydessä konserttitalo Mikaelissa
15.12.2018 kello 15.

Parrasvaloissa!

Rakuunasoittokunnan valokeilaan astuu helmikuun
aluetuimistojen konserteissa oopperalaulaja **Essi Lutti-
nen**. Parrasvaloissa! -konserteissa kuullaan 1900-luvun
upeimpia operetti- ja musikaalisävelmiä unohtamatta
elokuvamusiikin koskettavimpia helmiä. Suurten tun-
teiden näyttämömusiikkia kuulemme mm. Leonard
Bernsteinilta, George Gershwinilta ja Michel Legran-
dilta. Rakuunasoittokuntaa johtaa musiikkikapteeni
Aino Koskela. Konsertit järjestetään 20.–22.2.2019
Kuusankoskella, Kontiolahdella ja Mikkeliissä.

Uusien kapellimestareiden koulutus

Rakuunasoittokunta on tehnyt pitkään yhteistyötä
Sibelius-Akatemian kanssa ja se jatkuu entiseen tapaan.
Rakuunasoittokunta on orkesterina, kun **Risto Sojak-
ka** suorittaa puhallinorkesterin johdon A-tutkinnon
Imatralla Karelia-salissa 28. maaliskuuta järjestettäväs-

sä konsertissa. Konsertin ohjelma koostuu klassisesta
puhallinmusiikista.

Kevään konsertteja

Rakuunasoittokunta saa keväällä vieraakseen Lapin
Sotilasoittokunnan kapellimestarin musiikkikapteeni
Tero Haikalan. Hän johtaa kaksi Näyttelykuvia
-kirkkokonserttia. Ensimmäinen konsertti on 11. huh-
tikuuta Kotkassa ja toinen 12. huhtikuuta Lappeen-
rannassa. Konserttien solistina on trumpettitaiteilija
Seppo Pohjoisaho. Hän soittaa David Gillinghamin
trumpettikonserton. Konsertin nimeksena kuullaan
Modest Musorgskin Näyttelykuvia.

Kevätkausi loppuu Ruusu Äidille -konsertteihin,
jotka järjestetään 11. toukokuuta Lappeenrannassa ja
12. toukokuuta Mikkeliissä. Solistiksi saapuu sankari-
tenori **Pentti Hietanen**. ■

Tervetuloa Rakuunasoittokunnan konsertteihin!

Katso tarkemmin tietoa konserteista verkko-
sivuilla: www.konserttikalenteri.puolustusvoimat.fi/rakuunasoittokunta

Uusi esiintymisasu

Rakuunasoittokunta on odottanut vuosia uutta esiintymisasua. Näyttää siltä, että asia saadaan päätökseen kevään
2019 aikana ja soittokunta esiintyy pitkästä aikaa luurankotakissa ja punaisissa housuissa. Pukumalli ei tule olemaan
vanha M22, vaan uusi M17 ja se mukailee soveltuvin osin alkuperäistä rakuuna-asua nykypäivään modifioituna.

ARJEN RATKAISUT

Siviilimaailmasta tukea johtamiselle

Osana johtamisjärjestelmiensä tavoitetilaa puolustusvoimat tuo taistelun johtamisen järjestelmien ja viranomaisjärjestelmien rinnalle kolmannen järjestelmäkokonaisuuden: arjen järjestelmät. Tämä koostuu jokapäiväisessä elämässä käytetyistä päätelaitteista, sovelluksista ja toimintatavoista - arjen välineistä - sovitettuna maanpuolustuksen johtamisen määrättyihin viestintätarpeisiin. Tavoitteena on mahdollistaa koko yhteiskunnan verkottunut maanpuolustustoiminta kaikissa valmiustiloissa. Verkostotoiminnan lisäksi arjen välineillä toteutetut ratkaisut voivat toimia tarpeen mukaan myös varajärjestelminä. Jokapäiväisillä välineillä toimittaessa saadaan lisäksi kustannushyötyjä, kun olemassa olevaa tietoliikenneverkkoa sekä arkiosaamista voidaan hyödyntää. Yleisesti tunnettuihin tietoturvaohjeisiin vastataan muun muassa salaisemman tiedon pitämistä suljetuissa järjestelmäkokonaisuuksissa sekä hyödyntämällä arjen järjestelmien viestinnässä perinteisiä tiedon peittämismenetelmiä. Hymiö tai kauppalista sulautuu muun siviilitietoliikenteen massaan, mutta saattaa oikealle henkilölle lähetettynä tarkoittaa aivan muuta.

Reserviläiset ovat arjen ratkaisujen kehittämisen ytimessä. Reserviläisissä yhdistyy siviiliteknologian ja

toimintatapojen osaaminen sekä maanpuolustustah-to, jotka yhdessä mahdollistavat ratkaisukandidaattien ketterän ideoinnin ja testauksen vaikkapa paikallispuolustusharjoituksissa. Usein reserviläiset voivatkin toimia sekä kehittäjän että loppukäyttäjän rooleissa, kun arjen välineistä kehitetään ratkaisuja käyttötarpeisiin. Esimerkkejä nykyaikaisista johtamisratkaisuksista löytyy jokapäiväisestä elämästä: pikaviestipalvelu kännykässä saattaaakin muuntua hyvin maanpuolustukselliseen käyttöön. Puolustusvoimat hyödyntää jo nyt arjen välineitä toiminnassaan ja tutkii uusia ja yllätyksellisiä tapoja käyttää jatkuvasti muuntuvan ja kehittyvän

IT-maailman mahdollisuuksia. Teknologia on

olemassa - opettelemme hyödyntämään sitä.

Puolustusvoimat toivoo vapaaehtoisen maanpuolustuksen ja käynnissä olevan kansalaispalveluskeskustelun johtavan kansalaisten lisääntyvään yhteistyöhön myös johtamisjärjestelmälalla. Aidosti elävän ja vuorovaikut-tavan yhteistyön paikkoja voivat olla vaikkapa vapaaehtoiset harjoitukset tai hackathon -tapahtumat, joissa kuka tahansa voisi antaa panoksensa yhteiskunnan turvallisuuden tuottamiseksi - vaikka ei olisikaan käynyt varusmiespalvelusta. MPK on suunnittelemassa kursseja, jossa reserviläiset voivat tehdä tätä työtä ja kehittää sekä itseään että tulevaisuuden maanpuolustuskykyä. Tervetuloa mukaan! ■

Artikkelin kirjoittaja toimii opettajana Maasotakoulun Viestikoulussa.

INDICATIONS OF CHANGE

Text: Brigadier General Jukka Sonninen, FDF ACOS Training | Translation into English: Päivi Saarelainen | Photo: Miika Kangasniemi / PV

We sustain a validated and resource-proportionate training system that continues to produce a relatively considerable military force potential for conducting pre-emptive measures in case of an armed conflict and in defending Finland as applicable. Although this current system does not malfunction as such, the operational environment has undergone changes, and, consequently, new training needs have become identified. After all, two decades have passed since the implementation of the previous training reform. All this contributes to viewing here and now being the right timing for giving the Finnish Defence Forces' military training a jump start in assuming a new implementation form into the 2020s, themed as the 'Training 2020 Programme'. Now, what will this mean as regards instructors' daily routines, and how will an individual instructor benefit from all this?

Over this past year, we have boldly advanced towards a training programme that can be characterised as involving 'new instruction methods', 'optimally tried technology', 'brisk contents', and 'new types of instruction structures'. The main effort will involve

a quest for establishing new solutions for supporting our main task, developing and sustaining capability, training conscripts and conducting force production activities. All this will leave room for also refocusing the training and education of professional soldiers as learners and instructors as well. This in turn will bring about a type of change that will next be explained as follows.

With experimentation as the focal point, the activities relating to this change and conducted at present focus on changing nothing per se, but rather concentrate on accumulating corroborated evidence on how this training concept functions in reality. Overall, the training concept translates into generated ideas, new implementation procedures and views seasoned by experience. Published only in the beginning of this summer, the concept for the 'Training 2020 Programme' offers an outlined description of its contents. Currently, this means continuing experimentation that will expand from the conscripts' basic training period to cover the contingent-specific special training period and unit

training period, and will also bring about other targets of change as well.

As regards force production, the conscripts' basic training period will be developed to feature structurally thematic weeks and training programmes that proceed along a 30-hour-week model deemed realistic. Each week will comprise daily work, primarily running from Tuesday to Thursday, and include altogether nine or ten weekly training sessions, lasting 2.5 to 3 hours each, with sustained quality and control points. In short, this six-week-long basic training period will transform civilians into soldiers by equipping them with the necessary demeanor, knowledge and skills. And, instead of conducting marching drills, the activities will include physical exercise with set objectives complemented by a weekend-long capability trekking effort.

As for combat skills, training will concentrate on the use of force in cordoning-off tasks. The instruction will feature plenty of 'mobies', mobile micro movies, which will allow for discarding mass lectures. In addition, the capability enhancing activities will also include utilising the indoors firing simulator and undertaking basic firing training. During this training phase, the platoon leaders will assume a key role, and the on-site instructors will support their efforts as evidenced by the encouraging experiences accumulated as part of the large-scale experimentation carried out in Niinisalo.

In terms of structuring the training branch and specialisation training periods, the preference will be for course-form training with saliently running course weeks featuring an optimal number of daily training sessions. All this will generate considerable advantages in that, for instance, the course-form training implementation will facilitate focus-oriented measures with set objectives, be measurable, reiterated and rerun as planned, plus remain susceptible to control and straight-forward modification. Furthermore, it will be easier for both the trainees and the instructors to internalise a set mission that is scheduled to last from a week to six weeks.

The main effort will be in adopting measures that improve the training of an individual soldier both quantitatively and qualitatively. However, this will not result in weakening the force production activities since individual soldier training will always be integrated as

part of the training of a section and its standardised combat tactics, techniques and procedures. Moreover, the system for sustained troop training exercises will not undergo any significant changes either. The implementation models and experimentation relating to this training concept are currently being planned in the three services.

Alongside enhanced expertise, the notion of capability will be featured as the main training objective. This means that capability facilitation needs to be an integral part of learning new skills and honing acquired skills, or viewing skills as part of this sustained capability. Apart from this, the specific development areas will include leadership training, medical training and military driver training, which all demonstrate development needs and possibilities thereof. Based on the reformulated leadership curriculum programme of 2018, leadership training will focus on leadership,

instruction skills and capability. Furthermore, medical training will need to be expanded both quantitatively and qualitatively to inform the instructors' set skills' requirements. In fact, tactical combat casualty care can be viewed as comparable to

weapons training in constituting a soldier's key area of expertise.

Small-scale changes will continue to be tested and fielded, for instance, by resorting to 'mobies' in a 'flipped classroom' setting instead of mass lectures, or by utilising something as tangible as a lunch bag that allows for continuing the training day without taking unnecessary breaks, or by availing of the digital E-service that replaces manually inserted data. This latter example will now first apply in circulating the recruit letter and in allocating the battalion-level service unit placements, but, in the future, the E-service will save up critical administrative resources in the form of digitalised processing of personal and training data. The year 2019 will witness the fielding of an indoors firing simulator that will mark a true game changer. Integrating these means efficiently as part of the training programme implementation is currently underway.

While developing expertise and generating training-system-internal structures with the aim of optimal improvement, it will become necessary to have access to an increasingly defined steering model system that comprises a combination of a reverse feedback loop

” THE INSTRUCTION WILL FEATURE PLENTY OF ‘MOBIES’, MOBILE MICRO MOVIES ”

and continuous analysis as well as swift implementation in the field. Our take on this will entail centres of expertise and excellence featuring teams of experts providing instructors with most optimal instructing support. The troops' leading experts will thus work in close cooperation with these centres of expertise and excellence, sustain military capabilities and pedagogical skills as well as support the given instructors' expertise. This will be complemented by a benchmark labelled as 'must be learned/has been learned' in conjunction with sharing corroborated best practices and thereby improving the overall operating measures. As such, this entity will remain multifaceted, and, in its optimal outcome, will be materialised in offering an unprecedented model for enhancing expertise.

Now, how will this all benefit an individual instructor then? A great deal, for sure. First of all, centralised planning will free up work time, and the adoption of standardised procedures will reduce the amount of time necessary for supervising conscript leaders. Secondly, the workload of a Company Sergeant Major will go down with the adoption of automation and streamlined procedures. Similarly, the administrative tasks presently carried out by unit instructors are expected to vanish altogether. Thirdly, the centralised planning of instruction materiel and contents will allow the instructors to concentrate on the key task, namely, on training soldiers. Thereby digitalisation will be turned into an effective assistant. Fourthly, instructors will have access to an altogether new career path. This will involve starting hands-on by instructing basics, and then proceeding to accumulating experience and expertise, further deepening this expertise to become leading experts, and finally possibly returning back to the respective units to assume leadership positions.

And where will these teams of experts operate? The answer is that the expert teams will not be established as such but rather their responsibilities will be allocated to substance matter experts. My belief is that a number of brigade-level units will feature these teams of experts and, by the same token, several of them are bound to operate in the Army Academy and in its subordinated service branch schools and research teams. In the 2020s, the Army Academy will serve in a significant capacity as a hub of expertise and capability as concerns all Army and land operating measures. And yet, undoubtedly, there will be plenty of work to do despite the character of the work undergoing changes. Our work will continue to carry meaning and generate impact. ■

Swedish SSG Stefan Peltonen with family heritage in Finland, remains fluent in Finnish.

NCO training becomes increasingly international

Text: Public Information Officer Sari Pöyhönen

Translation into English: Päivi Saarelainen

Photo: Miika Kangasniemi / PV

In the autumn of 2018, Staff Sergeant **Stefan Peltonen** from the Norrbotten Regiment, Boden, Sweden, began his assignment in the Army Academy, Lappeenranta, Finland. For a full year, he will undergo familiarisation with Finnish non-commissioned officer training both in the capacity of a student and that of an instructor. Part of bilateral defence cooperation between Finland and Sweden, FISE, this year-long assignment will fit in on the continuum of defence cooperation ranging from coordinated training exercises to a number of courses organised.

SSG Peltonen is the first ever non-commissioned officer from Sweden to serve in Finland as an 'exchange student' and as an 'exchange instructor' for such a lengthy time period. Obviously, international instructor and student exchange overseas has taken place also before but, until now, only on the commissioned officer level and on significantly shorter courses. SSG Peltonen will return back to Sweden in the coming autumn of 2019.

Practices and ways of doing things differ slightly. The differences mainly concern technological details and operating procedures.

Finland and Sweden continue to have more in common than what any of the apparent differences would amount to. Cultural customs and ways of thinking seem to be somewhat identical both in Finland and Sweden. We share a long history together and are kinfolks' nations.

Both cooperation partners benefit from having soldiers become familiar with the training systems implemented by a partner nation and undertake training therein. ■

Suomen lipun tie

kuva ja teksti: Kirsi Lauri

Reserviupseerikoulun puistoon avattiin Suomen lipun tie -lipputeos 28.5.2018, Suomen lipun 100-vuotispäivänä, osana Haminan lippumaailmaa. RUK:n upseerioppilaat nostivat liput 10 valaistuun puiseen lipputankoon.

Reserviin

kuva ja teksti: Kirsi Lauri

14.6.2018 kotiutui 195 varusmiestä, joiden kotiuttamistilaisuutta vietettiin edellisenä päivänä Sotilaskodissa. Palvelusajat olivat 2/17 saapumiserän 347 vuorokautta ja 1/18 saapumiserän 165 vuorokautta.

Hamina Tattoo vietti PV100-vuotta

kuva ja teksti: Sari Pöyhönen

Puolustusvoimat ja Maavoimat oli näkyvästi mukana Hamina Tattoo -sotilasmusiikkitapahtumassa heinä-elokuussa 2018. PV100-juhlavuoden kunniaksi Reserviupseerikoulun päärakennuksella oli esillä paljon kalustoa Maavoimista ja myös Ilmavoimista. Sotilassoittokuntien soittimia ja tarvikkeita myytiin huutokaupassa. Seuraavan kerran Hamina Tattoo järjestetään kesällä 2020.

Kotiutuvia palkittiin

kuva ja teksti: Kirsi Lauri

255 vuorokautta palvelleet saapumiserän 1/18 varusmiehet kotiutuivat 19.9.2018. Kotiuttamistilaisuutta vietettiin myös edellisenä päivänä Sotilaskodissa. Parhaiten ansioituneita palkittiin; mm. ansioitunut lääkintämies korpraali Abbas ja ansioitunut sotilaspoliisi korpraali Hajjar.

Kokelaista vänrikkejä

kuva ja teksti: Kirsi Lauri

Upseerikokelaat ylennettiin vänrikkeiksi Maneesin aulaan aamulla 14.6.2018.

Avoimet ovet RUK:ssa

kuva ja teksti: Kirsi Lauri

Puolustusvoimat 100 - juhlavuoden avoimet ovet Haminassa. Linnoituksen päiväkodin pienillä vierailijoilla oli oiva keksintö: "naruparijono".

Reserviupseerikurssi 252 Lipunkantajat

kuvat ja teksti: Kirsi Lauri

Upseerioppilaat saapuivat linja-autoilla 20.4.2018 kello 10.00 RUK:n päärakennuksen kentälle, jossa heidät jaettiin yksiköihin. Kurssin aloitti 614 upseerioppilasta.

Perinteitä kunnioittaen kurssijuhla 7.7. alkoi ruusurynnäköllä päärakennuksen kentällä.

Kirkkojärven marssi, "Kirkkis", kilpailtiin 19.6. melko helteisessä säässä. Voittoa taivalsi Tiedustelukomppania.

Kurssin päätöstilaisuus 26.7., jossa upseerikokelaaksi nimitettiin 592 upseerioppilasta. Esikunta- ja viestikomppanian sekä koko kurssin priimus oli upseerioppilas Tomi Ruosteoja Panssariprikaatista.

Menestystä SOTUL:n frisbeegolfkilpailussa

Teksti: Esa Murtoaro

Helsingin varuskunnan urheilijat järjesti Suomen Sotilasurheiluliiton eli SOTUL:n frisbeegolfkilpailut

huikean hienoilla ja vaativilla Santahaminan ja Kivikon kilpatason radoilla 6. syyskuuta 2018. Lappeenrannan varuskunnan urheilijat uusivat joukkue mestaruuden joukkueella **Joonas Hytti** ja **Lauri Huotarinen**. Kilpailuun osallistui 60 heittäjää ympäri Suomea.

Lisäksi Joonas Hytti oli hienosti toinen henkilökohtaisessa kilpailussa, häviten voittajalle vain yhden heiton verran. Muut kilpailijat taistelivat myös hyvistä sijoituksista, mutta "tuulet" eivät tällä kertaa olleet suosiolliset.

Ensi vuonna kilpailut pidetään Haminassa, joten kaikille tervetuloa kotikisoihin!

Telamiinamunkki on Sotkun erikoisuus Lappeenrannassa

Teksti: tiedottaja Sari Pöyhönen | Kuva: Miika Kangasniemi / PV

Telamiinamunkki eli tellu on Lappeenrannan Sotilaskodin oma erikoisuus, josta olemme saaneet nauttia 1970-luvun lopulta asti.

Lappeenrannan sotilaskodin sisaret halusivat 1970-luvun lopulla tarjota muitakin kuin tavallisia munkkeja varusmiehille ja Puolustusvoimien henkilökunnalle. Sisaret laajensivat valikoimaa. Niin syntyi tämä vaihtoehtoleivonnainen oman leipurin käsissä.

"Tuohan on ihan telamiinan näköinen", oli joku varusmies kommentoinut harjoituksen jälkeen. Sotilaat olivat juuri kantaneet telamiinoja harjoituksessa. Sotkussa he saivat niitä sitten syödäkseen ja lappeenrantalaisia kanelimunkkeja alettiin kutsua telamiinoiksi.

Näitä tuunattuja puusteja tai kanelimunkkeja lappeenrantalaisella twistillä leivotaan 70-300 kappaletta joka päivä riippuen siitä, onko harjoituksia tai tapahtumia menossa. Telamiinamunkki leivotaan pulatalaikinasta, paistetaan öljyssä ja päälle laitetaan pomadakuorrute. Kuulostaa rasvaiselta ja kaloripommilta.

-Telamiinamunkin kaloreita ei ole koskaan kukaan tietääkseni laskenut. Mutta onhan niitä reilusti, nauraa leipuri Terttu Rautio Lappeenrannan Sotilaskotiyhdistyksestä.

Tarkkaa reseptiä ei haluta kertoa julki, mutta jokainen voi kokeilla tehdä omia telamiinamunkkeja. Lappeenrannassa kuitenkin ollaan varmoja, että aidot ja oikeat tellut tehdään Etelä-Karjalassa. Salaisuus on sormityössä, näppivoimassa ja siinä, että ne tehdään sydämellä.

Telluja saa Lappeenrannan ja Taipalsaaren harjoitus- ja ampuma-alueen sotilaskodeista. Niihin ei suurella yleisöllä ole pääsyä ilman erityislupaa, koska ne sijaitsevat sotilasalueella. Kuitenkin yleisötapahtumissa kuten avointen ovien päivinä, kesäkonsertissa ja muissa tapahtumissa, joissa on Lappeenrannan Sotilaskodin myyntikoju, voi tapahtumassa ostaa tellun nautittavaksi. ■

Onnea Lappeenrannan Sotilaskotiyhdistys!

Teksti: tiedottaja Sari Pöyhönen

Sotilaskotiliitto myönsi Lappeenrannan Sotilaskotiyhdistykselle kiertävän ritarimaljan, joka sijaitsee kevääseen 2019 asti Lappeenrannassa. Ritarimalja myönnetään vuosittain jäsenelle, jaostolle, leirisotilaskodille, projektityöryhmälle, yhdistykselle, sotilaskotiläänille, henkilöstölle tai jollekin muulle ryhmälle tai yksityiselle henkilölle, joka erityisen ansiokkaalla tavalla edistää sotilaskotitoimintaa.

Lappeenrannan Sotilaskotiyhdistyksen kalusto-toimikunta ja työryhmä eli yhteensä 22 henkilöä sai ritarimaljan, koska he tekivät suuren työn vuonna 2017. Tuolloin Lappeenrannan Keskussotilaskoti lakkautettiin Rakuunamäen perinteisessä rakennuk-

sessä. Toiminta keskitettiin Leirikentän alueelle, jossa Lappeenrannan Sotilaskoti nyt toimii. Rakuunamäen sotilaskodin sulkemista edelsi suuri määrä sisarten työtunteja.

Vuodesta 1922 samassa rakennuksessa toimineen Keskussotilaskodin tyhjentäminen vaati paljon. Kalustotoimikunta teki vaativan työn yhdistyksen arvoja ja perinteitä kunnioittaen. Historiallisesti arvokkaat esineet siirrettiin Mikkelin Jalkaväkimuseoon. Arkistoitavat pöytäkirjat menivät Etelä-Karjalan museoon. Muihin sotilaskoteihin lahjoitettiin astioita ja kalusteita. Lappeenrantalaiset pääsivät ostamaan muistoesineitä avoimien ovien päivänä.

Sotilaskotiliiton ritarimalja on jaettu ensimmäisen kerran vuonna 1990. Mannerheim-ristin ritarit luovuttivat Sotilaskotiliitolle talousneuvos Pauli Talvion (Viipuri, Rauma) lahjoittaman ritarimaljan tunnustukseksi järjestön arvokkaasta työstä maanpuolustustyön hyväksi. ■

TULEVIA TAPAHTUMIA

11.12.2018	Veteraanien joululounas Lappeenrannassa
13.12.2018	Veteraanien joululounas Haminassa
20.12.2018	1/18 347 vrk ja 2/18 165 vrk palvelleet kotiutuvat
.....	
5.1.2019	Reserviupseerikurssin 253 kurssijuhla
7.1.2019	1/19 saapumiserä palvelukseen
24.1.2019	Reserviupseerikurssi 243, päätöstilaisuus
.....	
7.2.2018	Tykistökoulun perinnepäivä
14.2.2019	Saapumiserän 1/19 sotilasvakuutus ja -vala
.....	
20.3.2019	2/18 255 vrk palvelleet kotiutuvat
.....	
1.4.2019	RUK:n 99.vuospäivä
2.4.2019	Panssarikoulun perinnepäivä
27.4.2019	Kansallinen veteraanipäivä
.....	
9.5.2019	Reserviupseerikurssi 254 alkaa
24.5.2019	Panssarireserviupseerikurssi 254 alkaa
19.5.2019	Kaatuneiden muistopäivä
.....	
4.6.2019	Puolustusvoimain lippujuhlan päivä
5.6.2019	PV-kesäkiertue Lappeenrannassa

Posti Green

MAASOTAKOULU

Maasotakoulu (MAASK) kouluttaa ammattisotilaita ja varusmiehiä viidellä paikkakunnalla: Lappeenrannassa, Haminassa, Hattulassa, Kankaanpäässä ja Riihimäellä.

Maasotakoulu on maavoimien puolustushaarakoulu. Sen päätehtävät ovat palkatun henkilökunnan ja asevelvollisten koulutus, maavoimien tutkimus- ja kehittämistehtävät ja valmiustehtävät. Maasotakoulu tuottaa suorituskyyä puolustusvoimille ja erityisesti maavoimille.

Lappeenrannassa toimii osa Maasotakoulun esikunnasta ja koulutuskeskuksesta, Jalkaväkikoulu ja Pioneerikoulu. Haminassa toimivat Reserviupseerikoulu (RUK) ja suurin osa maavoimien tutkimuskeskuksen henkilöstöä. Aselajikouluista Panssarikoulu Hattulassa, Viestikoulu Riihimäellä ja Tykistökoulu Niinisalossa kuuluvat myös Maasotakouluun. Aselajikouluissa työskentelee myös maavoimien tutkimuskeskuksen työntekijöitä.

Maasotakoulussa on henkilöstöä yhteensä noin 580. Maasotakoulun vuosipäivä on 19.10. Koulunjohtaja on eversti Kari Pietiläinen.

Maasotakoulussa on kolme joukkoyksikköä: Koulutuskeskus, Reserviupseerikoulu ja Maavoimien tutkimuskeskus.

Maavoimien sotilassoittokunta on Rakuunasoitto-kunta, jonka kotipaikka sijaitsee Maasotakoulun yhte-

ydessä Lappeenrannassa. Rakuunasoitto-kunta vastaa musiikkiohjelmasta maavoimien juhlissa ja tilaisuuksissa lähinnä Itä-Suomessa.

Maasotakoulu (MAASK)

- kouluttaa ammattisotilaita ja varusmiehiä.
- päätehtävät ovat palkatun henkilökunnan ja asevelvollisten koulutus, maavoimien tutkimus- ja kehittämistehtävät ja valmiustehtävät.
- tuottaa suorituskyyä puolustusvoimille ja erityisesti maavoimille.

Yhteystiedot:

Maasotakoulu
Lavolankatu 1
53600 Lappeenranta

puh. 0299 800 (vaihte)

sähköposti: maasotakoulu@mil.fi

Facebook: [Maasotakoulu Army Academy](https://www.facebook.com/MaasotakouluArmyAcademy)

Twitter: [@MaasotaK](https://twitter.com/MaasotaK)

<https://maavoimat.fi/maasotakoulu>

